

ת"פ 10393/02/15 - פרקליטות מחוז מרכז נגד יהושע אל חדד, שלום צבי רייס

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 10393-02-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' אל חדד ואח' בפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה פרנקל (שיפמן) ליאורה

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז - המאשימה

נגד

1. יהושע אל חדד

2. שלום צבי רייס - הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום:

כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות (לנאשם מספר 1 בלבד), נסיון לתקיפת שוטרים (לנאשם מספר 2 בלבד), התפרעות (לשני הנאשמים) והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם (לשני הנאשמים). עבירות לפי סעיפים 1)274 (1) ו- 274(3) ו- 273 ביחד עם סעיף 25, 152 ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 2.2.15 בשעה 08:25 בצומת שילת התקהלו כ- 100 מפגינים חרדים אשר חלקם התיישבו על כביש 443, חסמו את תנועת כלי הרכב, הבעירו צמיגים תוך צעקות וגידופים בגנות מדינת ישראל ואיום על נשים שחלפו בסביבה, חלק מהמפגינים החזיקו שלטים.

נטען כי בעקבות ההתקהלות הוזעקו לצומת שוטרים, רס"ל מיכאל אמסלם (להלן: "מיכאל"), רס"ל יוסף בלו (להלן: "בלו") רפ"ק זיו אלנתן (להלן: "זיו") ושוטרים נוספים.

נטען כי בעקבות הארוע הגיעו מפקד תחנת משטרת מודיעין לצומת. עם הגיעו ניתנה הוראה לפזר את ההתקהלות. ככלל השוטרים עשו נסיונות לפנות את המפגינים אל עבר המדרכה אולם חלק מהמפגינים סירבו להתפנות ואחזו בידיהם על מנת להכשיל את הפינוי בעודם ישובים ארצה.

נטען כי במהלך נסיונות הפינוי וההדיפה ניסה הנאשם מספר 2 לבעוט בראשו של השוטר בלו.

בלו הזיז את ראשו וכך נמנעה הפגיעה.

נטען כי אז תפס בלו את הנאשם 2 וצעק לו "משטרה אתה עצור".

נטען כי בשלב הזה, קהל המפגינים שזהותם אינה ידועה למאשימה היכו את בלו בצוואתו חדא עד אשר נפל ארצה בעודו מחזיק בנאשם 2.

המפגינים המשיכו להכות בבלו באמצעות אגרופים, בפניו ובכל חלקי גופו.

נטען כי במקביל החל זיו לנסות לחלץ את בלו מתקיפות הקהל ללא הצלחה, והקהל היכה גם את זיו.

נטען כי במקביל לתקיפת הקהל, הניף הנאשם 1 שלט המחובר למקל עץ בשתי ידיו והיכה באמצעותו את בלו, על גבו, כתוצאה מעוצמת הפגיעה המקל נשבר לשניים.

נטען כי משהבחין מיכאל במעשיו של נאשם 1, רץ לעברו והודיע לו שהוא עצור.

נטען כי בתגובה לכך ניסה הנאשם 1 להימלט, דחף את מיכאל והשתולל.

נטען כי מיכאל ניסה לאחוז בו בידי, אך נאשם 1 הניף את יד ימין שלו כך שפגעה בפניו של מיכאל.

נטען כי בשלב זה הצליח מיכאל להשתלט על נאשם 1 ואז מספר מפגינים קפצו על מיכאל ודחפו אותו.

נטען כי לאחר שהצליחו בלו וזיו להרים את נאשם 2 מהכביש, תפס זיו את נאשם 2 מאחור, הנאשם 2 התנגד, בעט והשתולל ונפל על גבו של זיו וגרם לו חבלה ביד, בכתף ובגב.

נטען כי זיו ובלו לקחו את נאשם 2 לכיוון הניידת, ובדרכם המשיך הקהל בנסיונות לשחרר את נאשם 2 מידם, בכח, תוך קריאה לעברם "נאצים רוצחים".

נטען כי נאשם 2 הוכנס בכח לניידת. נטען כי במהלך הנסיעה חבט נאשם 2 במשען כסא נהג הניידת וטלטלו בכח.

נטען כי כתוצאה מהמעשים נזקק בלו לטיפול רפואי ונגרמו לו חבלות בגב, בחזה, ביד, בשוק הרגל שמאל, ושפשופים בעור.

נטען כי במעשיהם המתוארים התקהלו הנאשמים התקהלות אסורה, במהלכה הופר השלום באופן שיש בו כדי להטיל אימה על הציבור.

נטען כי במעשיהם עשו הנאשמים מעשה בכוונה להפריע לשוטרים.

נטען כי במעשיו המתוארים תקף נאשם 1 שוטר, אשר עסק במילוי תפקידו במטרה להכשילו מביצוע תפקידו תוך שהוא תקף בצוואתו חדא עם אחרים.

נטען כי במעשיו המתוארים ניסה נאשם 2 לתקוף שוטר תקיפה הקשורה במילוי תפקידו כחוק.

מענה הנאשמים:

הנאשמים כפרו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום (עמוד 7).

הנאשם מספר 2 הודה בכך שהשוטר החזיק בו כפי שעולה מעובדות סעיף 5.

הנאשם מספר 1 טען שהוא לא החזיק מקל ולא היכה את השוטר כפי המיוחס לו בעובדות סעיף 7, טען כי אחר עשה את הדברים.

הנאשם מספר 1 הודה בכך שהשוטר הגיע אליו ואמר לו שהוא עצור, אולם טען שהוא נעצר על לא עוול בכפו.

הנאשם 2 אמר שהוא לא אמר את האמירות המיוחסות לו בעובדות סעיף 10 לכתב האישום.

ראיות התביעה:

השוטר יוסי בלו:

העד מסר כי הוא הגיע למקום ההתקהלות בצומת שיל"ת, היה לבוש בבגדים אזרחיים, עם זאת היה לו כובע זיהוי על ראשו, על מנת שיזוהה כאיש משטרה.

הוא חבר לכוחות שהיו במקום, לרבות למפקד התחנה. בעת שהוא הגיע למקום הוא ראה אנשים יושבים על הכביש ומונעים מכלי רכב לנסוע, הוא לא ידע את הסיבה להפגנה.

כעבור מספר דקות מפקד התחנה הורה לפנות את הציר.

השוטרים הזהירו את המפגינים שישתמשו כלפיהם בכח על מנת שיזוזו, והשוטרים בפועל השתמשו בכח סביר, על מנת לפזר את קהל המפגינים (עמוד 11). השוטרים היזזו את המפגינים לאי התנועה (עמוד 12).

בשלב הנ"ל הוא עמד על הכביש ואחד המפגינים הניף את רגלו לגובה שכמעט פגע לו בראש, הוא היזז את גופו לאחור והחליט לבצע מעצר (עמוד 12).

העד- השוטר הבהיר שהוא יודע שהבחור שהניף את הרגל הוא העצור אותו עצר בפועל, הואיל ומהרגע שהבחור הניח את הרגל על אי התנועה, הוא, קרי, השוטר, צעק עצור משטרה, נכנס לתוך ההתקהלות של האנשים, אחז בבחור והוציא אותו החוצה.

השוטר הבהיר כי מהשלב בו הבחור הוריד את הרגל למדרכה, הוא, קרי, העד, החליט שהוא עוצר אותו. טען כי היה קשר עין רציף בינו לבין העצור, הגם שהבחור היה לבוש באותם בגדים כמו שאר המפגינים. טען כי מהרגע בו הבחור הניף הרגל, ועד הרגע שאחז בו והודיע לו שהוא עצור, חלפו שתי שניות, והוא לא הסתכל לא ימינה ולא שמאלה, הוא הביט כל הזמן אל עבר העצור. הוא אחז בו וניסה להוציא אותו החוצה (עמוד 12). המתקבלים ניסו למנוע בעדו

מלצאת החוצה והחלו להכות אותו, הוא נפל על הרצפה ביחד עם העצור, המתקילים ניסו למשוך את העצור ממנו, והוא החליט שהוא אוזק את העצור אליו. הוא אזק את יד שמאל שלו לאחת מהידיים של העצור, בדיעבד, בעת שנכנסו לניידת הוא ידע שאזק את יד ימין, וזאת על מנת שהעצור לא יתחמק ממנו.

מסר כי כל המפגינים לבשו אותו דבר, נראו אותו דבר, כך בלשונו, הוא פחד שאם העצור "יצא ממנו" הוא יאבד אותו בין כל המפגינים.

בשלב הנ"ל של הארוע, לדבריו, הוא הגן על העצור עם גופו מכל המכות שהם קיבלו.

הוא קיבל מכות והרגיש כאב גדול באזור הגב העליון, באזור גזע המוח.

מסר כי הסתבר שבשלב הנ"ל החלו להכותו באמצעות קרשים (עמוד 12).

מסר כי שוטרים עם מפקד התחנה הגיעו על מנת לעזור לו, הם הובילו את העצור לניידת והוא- העד, היה באפיסת כוחות.

השוטרים ניסו להכניס את העצור לניידת על מנת שהוא לא ישב מאחורי הנהג. הכל התרחש במהירות. בדיעבד העצור ישב מאחורי הנהג, החל לאחוז במושב הנהג ולנענע אותו ולהפריע לנהג לנהוג.

העד ביקש מהעצור להפסיק, ומשך את ידו השמאלית אליו, העצור היה אזוק ליד שמאל של העד ובכך העד מנע מהעצור לנענע את המושב שלפניו ולהפריע לנהג.

לדבריו, בעת שהוא תפס את הנאשם ועצר אותו, הנאשם אמר לו "בסך הכל הרמתי את הרגל" (עמוד 13 שורה 13).

האמירה חיזקה את מחשבת העד שהוא לא התבלבל, הגם שלדבריו מלכתחילה היה בטוח במאה אחוז, ואמירת החשוד חיזקה את בטחונו (עמוד 13).

העד מסר שאינו יכול לומר מי היכה אותו.

במהלך הדיון הוצג התקליטור בפני העד, המוצג שסומן כת/11 (א).

העד זיהה את עצמו על הרצפה בשלב שהחלו המפגינים לעשות סביבו טבעת, כך בלשונו.

העד זיהה את עצמו, את העצור ואת זיו בתקליטור.

העד הבהיר שבעת שהם היו על הרצפה והוא הוכה, הקהל לא הבדיל בינו לבין החשוד וכך בפועל הוכה גם החשוד.

העד אישר כי הוא ערך את המסמך שסומן כמוצג ת/1 שעניינו דוח מעצר.

לציין כי בהודעה למעוכב באשר לסיבת המעצר נרשם כדלקמן: "תקיפת שוטר והתקהלות אסורה" ולצד הכיתוב תגובת המעוכב/העצור נרשם: "אני רק הרמתי את הרגל שלי לכיוון הפנים שלך".

בחקירתו הנגדית נשאל והשיב כי הוא השתתף בפיוזור של מספר הפגנות, אין בידו לומר כמה מפגינים היו בארוע.

נשאל והשיב שאם ב"כ הנאשם מציע שהשתתפו בהפגנה כ- 100 מפגינים, אפשרי הדבר.

באשר למספר השוטרים אשר השתתפו בארוע, מסר כי בתחילת הארוע הם היו 10 שוטרים (עמוד 15).

העד מסר כי הוא זיהה את עצמו עם כובע משטרתית בתקליטור המוצג, מסר כי המפגינים עמדו על הכביש והם העבירו אותם לאי התנועה ולמדרכה, בין באופן שהם הרימו את המפגינים למדרכה ובין באופן שהם השתמשו בכח סביר על מנת להעביר אותם למדרכה (עמוד 16 שורות 31, 32).

העד אישר שהוא עמד על הכביש. אישר שהוא תאר את האדם שלטענתו תקף אותו באופן שהוא כינה אותו מפגין אחד לבוש שחור (עמוד 17 שורה 8).

נשאל והשיב כי בעת שרשם את הדוח, הוא רשם את מה שהוא ראה באותו רגע ומה שהיה להבנתו באותו הרגע. מסר כי ראה אדם לבוש שחור, והוא יכול לזהות אותו מולו.

נשאל ואישר שכתב בדוח שאחד לבוש שחור הניף את רגלו הימנית לכיוונו, ובבית המשפט אמר שהוא כמעט פגע לו בפנים.

במהלך הדיון נתבקש הנאשם מספר 2 ע"י ב"כ לעמוד בסמוך לשוטר על מנת להמחיש את הבדלי הגובה בין הנאשם לשוטר. נרשם בפרוטוקול כי הנאשם 2 נמוך מהעד והינו אדם רזה (עמוד 20 שורה 3).

השוטר טען כי הנאשם עמד על המדרכה ויש להוסיף לגובהו של הנאשם את גובה המדרכה.

לציין כי מחקירתו הנגדית עלה שלא נרשם בדוח שהמפגין עמד על המדרכה (עמוד 17). נרשם כי המפגינים נמצאים על אי התנועה (עמוד 18 רישא).

נאמר לעד שהוא לא רשם בדוח שהחשוד עמד על המדרכה בעת שהוא הרים את הרגל וניסה לפגוע בו, השיב העד שכל ההתקהלות היתה על אי התנועה, והוא, הנאשם, היה חלק מאחרים.

נשאל והשיב שהמשטרה הדפה את המפגינים מהכביש לאי התנועה, והארוע התנהל על אי התנועה כפי שהוא נצפה בסרטון.

טען כי הנאשם עמד על אי התנועה והדבר בא לידי ביטוי בדוח שנרשם כדלקמן:

"במהלך ההפגנה בצומת שילת, התנהל הארוע הנ"ל... אני מזהה בסרטון את האי תנועה" (עמוד 18 שורות 20 - 21).

עוד מסר העד כי בשלב של ההפגנה העצור הניף את רגלו, אמר בתמימות "מה בסה"כ עשיתי הרמתי את הרגל" (עמוד 18 שורות 26 - 28).

נאמר לעד כי צריך להיות מאוד מיומן על מנת לבעוט באדם בראש ולא ליפול, השיב העד שהוא רשם בדוח שמפגין אחד, לבוש שחור, הניף את רגלו, מהדברים הנ"ל עולה כי לא בהכרח שהעצור בעט בראשו. החשוד הניף את רגלו לכיוון ראשו, ובכיוון כללי, והוא, קרי, העד, זז לאחור (עמוד 19 שורות 15 - 17).

נשאל כיצד עלה בידי החשוד להרים רגלו כתאורו ולא ליפול לאחור, השיב כי בעת שעומדים אנשים רבים מאחור, לא נופלים לאחור.

עוד מסר כי בעת שהוא החליט לעצור את החשוד, הוא הכריז עליו כעצור ולא נתן לו לברוח (עמוד 19 שורה 29).

נאמר לעד כי גם בנסיבות בהן הנאשם עמד על המדרכה, כגרסתו, לאור יחסי הגובה ביניהם, בלתי אפשרי שהנאשם בעט בראשו, השיב העד, שבמצבים של לחץ וכשיש אמונה יש אדרנלין.

העד הבהיר כי גם אם לא רשום בדוח שהנאשם עמד על אי תנועה, כל ההתנהלות היתה על אי התנועה (עמוד 20), ובעת שהנאשם בעט בו, הוא היה עימו בקשר עין רציף ותוך שניה אחר כך תפס אותו (עמוד 30 שורות 27 - 32).

נאמר לעד שבדוח הפעולה הוא רשם שעל מנת להגיע אל החשוד, החשוד ניסה לברוח, והיה עליו להדוף את המפגינים, ורק בהמשך הוא קפץ על החשוד תוך שהוא צעק לו שהוא עצור.

העד השיב בחיוב ואישר את שנרשם בדוח (עמוד 21 רישא), עם זאת הדגיש שחרף מה שנרשם במסמך, הוא היה בקשר עין רציף עם החשוד, והוא תפס אותו שניה, שתיים, שלוש, לאחר שהחשוד ניסה לבעוט בו (עמוד 21).

העד אישר שבעת שהוא תפס את החשוד האחרים הרביצו לו, עם אגרופים ועם ידיים, גם לאזור הפנים.

נאמר לעד שהוא הוכה עם קרשים והוא לא עצר את המכים, ורק את האדם שהניף את הרגל לעברו הוא תפס ועצר. העד השיב כי בזמן שהוא עצר את החשוד, הוא התמקד במעצרו ולא היו שם שוטרים נוספים לסייע לו עם האחרים, השוטרים הגיעו רק לאחר כמה שניות.

נאמר לעד שבדוח הפעולה שערך לא נרשם שהנאשם התפרע בניידת. העד השיב כי הנאשם התפרע בניידת והדבר לא נרשם בדוח כי אם בדוח ההשלמות.

טען כי בניידת הוא היה באפיסת כוחות, היה אזוק לעצור והוא לא השתמש בכח.

נאמר לעד שהוא לא רשם בדוח את העובדה שהחשוד הפריע לשוטר שנהג. השיב כי אביעד אפל, נהג ברכב והנאשם הפריע לו לנהוג, אולם לא היה זה ארוע חריג, ולכן הוא ציין את הדברים רק בדוח (עמוד 23).

נשאל העד כיצד הוא וגם השוטר אביעד, באשר להתנהלות הנאשם ברכב, ציינו את הדברים רק בדוח המשלים ולא ציינו הדברים בדוח שכתבו מיד לאחר הארוע. השיב העד שמאחור יותר, לאחר שהוא רשם את דוח הפעולה, הוא נזכר שהנאשם גם הפריע לנהג, ובאשר לנהג, השוטר אפל, טען כי יש לשאול את הנהג מדוע לא ציין הדברים בדוח (עמוד 23).

העד הבהיר שברגע שהוא תפס את הנאשם לא היתה אפשרות לנאשם להתנגד ושניהם נפלו על הרצפה. עם זאת, הנאשם ניסה למנוע את איזוקו, וברגע שהוא אזק אותו הוא נשכב מעליו (עמוד 23).

נשאל העד מדוע הוא לא ציין בדוח שהוא קיבל מכה חזקה כפי שהוא תאר במהלך עדותו בבית המשפט, השיב שהוא תאר שהוא קיבל מכות, והמכה החזקה היתה חלק מהמכות.

התעודה הרפואית שנערכה בעניינו של העד הוגשה ע"י ההגנה וסומנה כמוצג נ/2, כמו הוגש הדוח שערך העד וסומן כמוצג נ/1.

לציין כי במוצג נ/1, דוח הפעולה, ציין העד כי במהלך ההדיפה של המפגינים, מפגין אחד לבש שחור והניף את רגלו הימנית וכיוון אותה לראשו, הוא הזיז את הראש על מנת להימנע מפגיעה. הוא היה בקשר עין רציף עם המפגין. הדף את המפגינים על מנת להגיע לבחור, שבשלב הנ"ל, ניסה לברוח והוא רץ אחריו, וקפץ עליו תוך כדי שהוא צעק משטרה אתה עצור ותפס אותו.

השוטר מיכאל אמסלם:

העד שימש כראש משמרת בתחנת מודיעין, בסויר.

העד מסר כי אינו זוכר את הארוע אלא רק את מה שרשם בדוח הפעולה שערך (עמוד 24).

מסר כי הוא זוכר באופן כללי את הארוע, עם זאת מסר כי בעת שהוא רושם דוח ארוע, הוא רושם את מה שהתרחש, את מה שקרה, את מה שהוא ראה במו עיניו, ורושם רק את מה שארע בארוע (עמוד 25 שורות 22 - 23).

כעדות ראשית הוגש וסומן הדוח שערך העד וסומן כמוצג ת/2.

הדוח הוגש בהסכמה מכח כלל הקפאת הזכירה שבעבר (עמ' 25).

במהלך עדותו הדוח שערך העד היה מונח לפניו.

במסגרת הדוח (המוצג ת/2), רשם העד כי במהלך הפגנה בצומת שילת המפגינים החלו לרדת לכביש, הם הפריעו לתנועה וסיכנו חיי אדם. השוטרים הדפו את המפגינים לכיוון המדרכה.

בעת שהוא הדף את המפגינים הוא ראה שיוסי בלו מבצע מעצר של אחד המפגינים, וראה קבוצה גדולה עוטפת אותו, קרי, את השוטר בלו, ופוגעת בו פיזית. ציין כי ראה אדם שעונה לשם חדד יהושע, אוחז מקל עם שילוט ביד, האדם אחז את המקל בשתי ידיו והניף אותו מלמעלה למטה על ראשו של יוסי בלו, בעת שיוסי בלו ביצע מעצר וחבש לראשו כובע זיהוי.

עורך הדוח כתב כי הוא היה בקשר עין רצוף עם החשוד אל חדד, לא הוריד את עיניו ממנו. מיד הוא רץ לעברו, הודיע לו שהוא עצור. החשוד ניסה להמלט, בהמשך החל להשתולל והדף את השוטר. השוטר ניסה לאחוז את החשוד ביד, אך החשוד הניף את יד ימין בצורה שפגעה בפניו של השוטר בצד ימין. ציין כי מיד הוא אחז את צווארו של החשוד עם זרוע יד ימינו, כאשר החשוד מכופף לכיוון הרצפה. בעת שהוא היה עם העצור, קפצו עוד מספר חרדים והחלו להדוף אותו. בשלב הנ"ל הוא לא שחרר את החשוד, הוא הוביל אותו לניידת ומשם לתחנת המשטרה ברמלה.

השוטר ציין כי היה שימוש בכח בעת איזיקת הידיים וכח סביר על מנת לבצע את המעצר.

בחקירתו הנגדית נשאל והשיב שהאדם עם המקל ענה לשם אל חדד יהושע.

טען כי אין באפשרותו לזהות מי מבין הנאשמים שישבו באולם בית המשפט הוא אשר החזיק את המקל.

מסר כי הוא ראה את השוטר בלו מבצע את המעצר בצומת שילת, הוא לא ידע מה סיבת המעצר.

ראה את השוטר בלו מנסה לבצע מעצר, ובזמן שביצע מעצר הוא הותקף ע"י אנשים, למיטב זכרונו זה היה בנתיב לכיוון המדרכה, הוא אינו יודע אם זה היה על הכביש, הוא חושב שכן, אולם הוא לא רשם בדוח. הוא ראה שאנשים פגעו ביוסי בלו (עמוד 26).

נשאל והשיב כי הארוע ארע על אי התנועה שמסומן במספר 2 על גבי התרשים שסומן כמוצג נ/3, המפגינים היו על הכביש שסומן בתרשים במספר 4 (עמוד 27).

לא עלה בידי העד לומר מה רוחב אי התנועה.

טען כי הוא הבחין באדם שהחזיק בשלט ואותו אדם היכה את השוטר בלו בראשו. טען כי הוא היה עם אותו אדם בקשר עין, במרחק סביר ממנו, הוא היה שם על אי התנועה (עמוד 28).

השוטר מסר כי הוא עמד קרוב לאי התנועה, במרחק סביר מהחשוד שהוא יכול היה לשמור על קשר עין איתו.

החשוד הגיע למקום שהיתה בו המולה ונתן מכה עם המקל לשוטר בלו, היה בידו מקל עם שילוט (עמוד 29).

מסר כי הוא לא הוריד מאותו אדם את העיניים ושמר איתו על קשר עין רצוף.

הוסיף כי הוא רץ לעברו, בעת ששמר איתו על קשר עין, הוא לא עקף אנשים ולא איבד קשר עם החשוד במהלך הריצה (עמוד 29) (עמוד 30, שורות 1, 2).

טען כי אם היה לו ספק בזהות הבחור החשוד, הוא היה אומר (עמוד 30).

נשאל והשיב כי אפשרי שאותו בחור הניף את ידו ופגע בו בפניו ותוך כדי ההשתלטות, בטעות (עמוד 30), נשאל ומסר כי הוא אמר לאדם שהוא עצור והיתה עליו חובה לומר לו את סיבת המעצר (עמוד 30).

מוציגים שהוגשו בהסכמה:

המוציגים ת/1 - ת/13 הוגשו בהסכמה.

ת/1 הינו דוח מעצר של החשוד רייס שלום, הנאשם מספר 2, שערך השוטר יוסף בלו. בדוח נרשם כי תגובת החשוד היתה "אני רק הרמתי את הרגל שלי לכיוון הפנים שלך".

ת/2 הינו דוח פעולה שערך השוטר אמסלם מיכאל, באשר לארוע, בו נרשם בין השאר, שהוא היה בקשר רצוף עם החשוד אל חדד, ולא הוריד ממנו את עיניו. נרשם כי החשוד, את המקל עם השילוט, הניף על ראשו של יוסי בלו, בעת שיוסי ביצע מעצר. עוד נרשם כי בעת שעורך הדוח ניסה לעצור את החשוד, החשוד השתולל ודחף את השוטר והניף את היד בצורה שפגעה בפניו של השוטר בצד ימין.

ת/3 הינו דוח פעולה שערך השוטר רס"מ אלגרבלו שי, בו נרשם, בין השאר, כי במהלך ההפגנה קבוצת חרדים ישבו על הכביש, בידיהם של חלק מהמפגינים היו קרשים ושלטים. במקום נוצרו לחצי תנועה כבדים. עורך הדוח ניסה לפנות את המפגינים אשר החלו להתפרע, לצעוק, לדחוף, להחזיק אחד בשני. הוא הדף את המפגינים מנתיב הנסיעה על מנת לפנותו. המפגינים החלו לצעוק ולהתפרע, הניפו את השלטים לכיוונו. השלטים היו על מקלות עץ. ההפגנה החלה להיות בשליטה רק לאחר אזעקת כוחות נוספים למקום הארוע. הארוע הסתיים מבחינת השוטר, עורך הדוח, בשעה 10:16.

ת/4 הינה אמרת החשוד יהושע אל חדד שנגבתה בשעה 12:30 ביום 2.2.15.

החשוד נחשד בעבירה של תקיפת שוטרים, נסיון להימלט כאשר השוטר ניגש והודיע לו על מעצרו, סרוב להשמע להוראות משטרה לעלות על מדרכה, או לעזוב את המקום, קיום הפגנה בלתי חוקית או לא לפי תנאי הרשיון, הפרעה לתנועת רכבים במקום, הפרעה לשוטר במהלך עבודתו בעת שהוא עצר חשוד נוסף, ותקיפתו.

החשוד מסר כי הכל שקר וכזב, אין לו צורך להתייעץ עם עו"ד, הואיל והכל שקר וכזב.

מסר כי הוא ראה בעיתון שמתקיימת הפגנה, הוא חשב שההפגנה חוקית. הוא הגיע למקום ועמד על המדרכה, על אי התנועה. היתה המולה. בדרך כלל הוא בורח ועומד בצד. בעת שהוא רצה לברוח מהמקום התנפל עליו שוטר, חנק אותו והפיל אותו על הרצפה, הוא סובל מכאבים. הנאשם הציג לשוטר בעת גביית האמרה את ידו השמאלית עליה נצפו שריטות. טען כי אמר לשוטר שהפיל אותו שהוא יבוא איתו לכל מקום, ושלא ירביץ לו.

מסר כי הוא הגיע מאוחר להפגנה. טען כי הוא אינו יודע מדוע עצרו אותו.

טען כי היתה המולה ואפשרי שהמשטרה היתה בחוסר אונים ולכן לקחו אותו.

נשאל עם מי הוא היה במקום והשיב "אני מכיר בפנים ולא בשם".

כפר בכך שהוא החזיק שלט. כפר בכך שהוא תקף שוטר וניסה לשחרר עצור מידיו של השוטר. טען כי לא הניף שלט ומקל על שוטר.

טען כי אפשרי שהשוטר טעה, אולי הוא ראה מישהו אחר.

באשר לשאלה מדוע ברח, השיב שיש המולה והחליט ללכת מהמקום. ברגע שהשוטר הודיע לו על המעצר הוא הלך עם השוטר, לא ניסה להימלט. טען כי דברי השוטר הם שקר וכזב, נהפוך הוא, הוא אמר לשוטר לקחת אותו לאן שהוא רוצה. טען כי יש לו כאב בצלעות, כנראה מהפעולה של הנפילה שהשוטר הפיל אותו, והוא מקווה שהכאב יעבור. שוטר חנק אותו והפיל אותו לרצפה וגרר אותו.

ת/5 הינו טופס יידוע חשוד בדבר זכויותיו בטרם חקירה. הטופס מתייחס לחשוד יהושע אל חדד.

ת/6 הינו הודעת חשוד. הודעת החשוד שלום צבי רייס.

החשוד נחשד בכך שבצומת שילת ביום החקירה 2.2.15, ביחד עם אחרים, הוא סרב להוראות המשטרה לעלות למדרכה או לעזוב את המקום וקיים הפגנה לא חוקית, והפריע לכלי רכב במקום. כמו כן, תקף את השוטר יוסי וניסה לברוח מהמקום. לאחר שנעצר ונכבל באזיקים סרב להכנס לניידת, ובמהלך הנסיעה השתולל והפריע לשוטר לנהוג בניידת ובעט בכסא של הנהג.

החשוד מסר שהכל שקרים, הוא לא מעוניין להיוועץ עם עו"ד, הוא יספר מה ארע.

מסר כי זה היה במעבר חציה, היה אור ירוק, הם רצו לרדת והשוטר התנפל עליו הוא לא נתן לשוטר מכה. טען כי בניידת הוא לא עשה מאומה. הוא רצה לרדת לכביש כי החבר שלו היה בצד השני. נשאל והשיב כי הוא לא רוצה לומר את השם של החבר. נשאל מדוע הוא לא עלה למדרכה או לא עזב את המקום לפי הוראת השוטרים והשיב "הייתי על המדרכה" (גליון 2 שורה 20).

נשאל מה הוא עשה במקום השיב שהוא לא עשה כלום. הוא עמד מהצד והסתכל.

מסר כי הוא לומד במודיעין והסתכל מהצד בעת שהוא עמד על המדרכה. הוא לא תקף שוטר. אם השוטר טוען שהוא תקף אותו, הדברים אינם נכונים.

נאמר לנאשם שהשוטר טוען שהוא הניף את רגלו וניסה לבעוט בראשו של השוטר, השיב, שאין הדברים נכונים, הוא לא ניסה לבעוט, שהשוטר התחיל לרוץ הוא ברח (גליון 2 שורה 34).

נשאל כיצד הוא ידע שהשוטר רץ לכיוונו, השיב שהיה דחף של אנשים והתחיל לרוץ (גליון 2 שורה 36).

נשאל כיצד הוא ידע שהשוטר רץ לכיוונו, השיב "ראיתי אותו שולח את הידיים ומתחיל לרוץ אז ברחתי". נשאל מדוע רק הוא ברח, ונאמר לנאשם כי אם הוא לא היה עושה מאומה, הוא לא היה בורח. השיב כדלקמן: "לא. רק אני ברחתי ואני לא יודע על הבלבול" (גליון 3 שורה 42).

טען כי הוא לא שמע שהשוטר אמר לו כי הוא עצור.

טען כי הוא לא ניסה לבעוט בראש של השוטר.

מסר כי היו איתו עוד אנשים אבל הוא אינו יודע מי.

נאמר לנאשם שהאנשים שמכירים אותו ניסו לשחרר אותו מאחיזתו של השוטר, השיב "הם גררו אותי לא יודע מה בדיוק הלך" מסר כי הוא לא ראה שהם תקפו את השוטר. כפר בכך שהוא סרב להכנס לניידת. מסר כי לא ידוע לו שחבריו תקפו את השוטר באגרופים ובקרשים.

גובה האמרה אמר לחשוד שהוא מבחין בסימנים על ידיו ונשאל ממה הסימנים.

השיב שזה כנראה מהאזיקים ומהגרירות שגררו אותו. נשאל והשיב שאינו זקוק לטיפול רפואי. מסר כי הוא לא סרב להכנס לניידת. מסר כי הוא לא הפריע לשוטר בניידת. מסר כי השוטר שנכנס לפניו לניידת הפריע לו להכנס לניידת וצעק דבר מה לשוטרים הנוספים.

טען כי הוא לא השתולל בניידת, ולא חבט ונדנד את כסא הנהג.

ת/7 הינו טופס ידוע לחשוד בדבר זכויותיו. הטופס מתייחס לחשוד שלום צבי רייס.

ת/8 הינו גליון תצלומים

ת/8 (1), גליון בו נצפה השוטר יוסי בלו, מציג שריטה על הזרוע.

ת/8 (2), גליון בו נצפות הידיים של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (3), גליון בו נצפות ידיו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (4), גליון בו נצפה גבו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (5), גליון בו נצפות ידיו של החשוד אל חדד יהושע.

ת/8 (6), גליון בו נצפות ידיו של החשוד אל חדד יהושע.

ת/8 (7), גליון בו נצפות ידיו של החשוד אל חדד יהושע וחבלה נצפית על כף היד.

ת/8 (8), גליון בו נצפות זרועו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (9), גליון בו נצפית זרועו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (10), גליון בו נצפית כף ידו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (11), גליון בו נצפית כף ידו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (12), גליון בו נצפות כפות ידיו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (13), גליון בו נצפה גבו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (14), גיליון בו נצפית זרועו של השוטר יוסי בלו.

ת/8 (15), גיליון בו נצפה החשוד מספר 2 לרבות פרקי ידיו.

ת/8 (16), גיליון בו נצפה החשוד מספר 2 לרבות ידיו הכבולות באזיקים.

ת/9 הינו מזכר שערך השוטר בועז לוי, בו צויין כי נתבקשו השוטרים לקחת את העצור יהושוע אל חדר לבדיקה רפואית, לאחר שהתלונן על כאבים בצלעות.

ת/10 הינו מזכר שערך השוטר בועז לוי, בו ציין כי הגיעו לתחנה מספר אנשים שמסרו שיש להם במייל את המעצר של החשוד, (כך נרשם במזכר). הוא ביקש משני אנשים שיצרבו את החומר וימסרו לו, היות והוא היה עסוק עם עצור אחר, הוא ביקש מאנשים להמתין עד לקבלת החלטה, אולם, כעבור מספר דקות הם לא היו בתחנה.

ת/11 הינו מזכר שערך השוטר אהרון הלוי, בו ציין כי הוא גלש באינטרנט באתר של יו טיוב וראה קובץ של הפגנה שהיתה אתמול בצומת שילת. המסמך נרשם ביום 3.2.2015. הוא זיהה את אחד השוטרים של התחנה, הוא הוריד את הסרטון, צרב את הקובץ בשני עותקים, אחד הוא צירף לתיק החקירה.

ת/11 א', הינו התקליטור.

ת/12 הינו תיעוד רפואי של השוטר גורדזניסקי אורי אשר הופנה למוקד חירום עקב חבלות. נרשם כי המטופל נמצא תחת השגחה רפואית. בהמשך נרשם כי הוא נחבל בזמן הפגנה בצומת שילת ויש רגישות על רכה שמאלית במישוש.

ת/13 הינה אמרה שמסר מר שלמה אברהם, מוסר האמרה מסר שהוא נסע ביום 2.2 בשעה 08:25-08:30 מחשמונאים לכיוון רמלה, הוא הגיע לצומת שילת, הוא הבחין בכמות גדולה של אברכים כ-50 איש אשר החזיקו שלטים בידיהם. הוא הבין כי ככל הנראה עומדת להיות הפגנה. הוא התקשר למוקד 100 דיווח לשוטרת. בהמשך הוא נסע לפתח תקווה, הוא לא זיהה אנשים שהוא מכיר למרות שעובד בקריית ספר 20 שנה.

ת/14 הינו דוח פעולה שערך סגן ניצב אמיר קליין.

עורך המסמך כתב כי הוא הגיע בשעה 20:10 לצומת שילת אשר היתה חסומה והוא נתן הוראה שההפגנה לא חוקית ועליהם לפנות את הכביש.

לאחר שלא נשמעו להוראות הוא נתן הוראה של פיזור הפגנה וסייע באופן אישי בפתיחת הכביש על ידי הזזת המפגינים מהכביש.

הוא נאלץ להשתמש בכוח סביר במהלך ההפגנה ובלשון עורך הדוח: " הגעתי לאקט של מעצר חרדי, שהבלש בלו אזק אותו אליו יד ליד תוך סיוע של... זו עזרתי לשוטר לקחת את החרדי לאוטו, במהלך הליכתנו לאוטו- החרדי אמר לבלש", "הרמתי את הרגל ע"מ לפגוע לך בראש".

עורך המסמך כתב שהוא הנחה להכניס את האדם לניידת ולנסוע לתחנת לוד.

ת/15 הינו דוח פעולה שערך השוטר ברג שלומי.

נרשם, בין השאר, כי במהלך משמרת דווח על התקהלות והפגנה של חרדים בצומת שילת. הוא הגיע למקום, הבחין במספר רב של מפגינים חרדים כ-200-100 מפגינים וכ-15 שוטרים.

החרדים עמדו על כביש 443 וחסמו פיזית את הכביש, מנעו מכלי רכב לנסוע על הכביש.

ביחד עם השוטרים הם הצליחו להדוף את המפגינים חזרה אל המדרכה.

המפגינים ירדו בחזרה לכביש וחסמו את השוטרים. השוטרים ניסו להדוף אותם אל המדרכה מספר רב של פעמים. הם לא נשמעו להוראות המשטרה. בשלב מסוים הוא הבחין בהמולה וראה את השוטר יוסי בלו על הקרקע אוחז באדם ומנסה לעצור אותו וקבוצה גדולה של מפגינים ניסתה למנוע מיוסי בלו לבצע את מלאכתו. יחד עם שוטרים נוספים שהיו במקום הוא נעמד כחוצץ בין השוטר בלו והשוטרים שעזרו לו לבין המפגינים שהקיפו אותם, הוא הרחיק את המפגינים על מנת למנוע מהם מלהפריע ולהשלים את המעצר ולקחת את העצור מהמקום.

ת/16 הינו דוח פעולה שערך פקד הררי יוסף.

בדוח נרשם, בין השאר כי, כשהוא הגיע למקום שהיה חסום ע"י חרדים היו מעט שוטרים, הוא הבחין ביוסי גואטה, ביוסי בלו, בשי אלגרבלו.

המפגינים הפגינו כוח רב, תקפו את השוטרים ולא נענו לבקשת השוטרים לפנות את הצומת.

הגיעו כוחות נוספים ממג"ב לסייע בפינוי הציר.

המפגינים התעמתו גם עם אזרחים תמימים והוא נאלץ להשתמש בדחיפות המפגינים.

בשלב מסוים בוצע מעצר של שני חשודים בתקיפת שוטרים. המפגינים לא אפשרו לבצע את המעצר ותקפו את השוטרים והשוטרים נאצלו להשתמש בכוח סביר על מנת לחלץ את השוטר יוסי בלו מתוך ההמון המתפרע, וגם בשלב הזה המפגינים המשיכו לחסום ולתקוף את כל מי שהיה מסביב.

ת/17 הינו תצלום של הצומת.

ת/18 הינו תצלום מתוך המוצג ת/11 א', התקליטור.

ת/19 הינו פסק דין בערעור פלילי 16-05-13807.

לציין כי בטעות נרשמו שני מוצגים נוספים כת/16 ו-ת/17 בישיבת יום 17.7.2017.

ת/16 הינו פסק הדין בתיק פלילי 01-2005 ירושלים.

ת/17 הינו פסק דין בערעור פלילי 95-6202.

השוטר אמיר קליין:

העד שימש במועד הארוע מפקד התחנה ומפקד ההפגנה שהתקיימה.

העד מסר כי כשהוא הגיע הוא הסביר למפגינים כי מדובר במחאה בלתי חוקית והוא מבקש מהם לעלות לשול על מנת להחזיר את הסדר על כנו. המפגינים לא נענו לבקשתו.

לפתע הוא קלט שיש מעגל של מפגינים שעומדים, הוא נכנס אל המעגל וראה את בלו ומפגין על הרצפה כשבלו ניסה לאזוק את המפגין וחבורת המפגינים יצרה טבעת סביבו, הוא נכנס פנימה וביחד עם השוטר איתי, הוא ראה במקום גם את השוטר זיו אלנתן (עמוד 36), הוא סייע לבלו במעצר המפגין על הרצפה. הם הרימו את העצור והתחילו ללכת איתו לכיוון הניידת, בלו אחז לו ביד אחת והוא בשנייה. אפשרי שבלו היה אזוק לעצור. במהלך כניסה לניידת העצור התנגד, בלו סייע לעצור באופן שלחץ על ראשו קלות, העצור נכנס לניידת.

בעת שהעצור נכנס לניידת הגיע עצור נוסף, למיטב זכרונו של העד השוטר אמסלם הוביל אותו, ולשאלתו נאמר "נתנו לו מקל על הראש, שמו אותו בניידת, אמר תיקחו גם אותו לרמלה" (עמ' 37).

העצור הראשון, כך לדברי העד, בעת שהוא והשוטר בלו הובילו אותו לניידת אמר "הרמתי את הרגל כדי לבעוט לך בראש או לפגוע לך בראש... הוא אמר את זה בחיוך רב..." (עמוד 37 שורות 15-14). העד מסר שבמזכר שהוא ערך המוצג ת/14, הוא ציטט את דברי העצור.

בחקירתו הנגדית אישר שכך העצור אמר (עמוד 41 שורות 6-4). נאמר לשוטר שהחשוד לא אמר את מה שנאמר, וגם השוטר יוסי בלו לא אומר את הדברים, ושהם שניהם באותה עת היו ליד העצור, וכל אחד מהם שמע אמירה אחרת. העד השיב כי בעת שהעצור אמר את הדברים ונכנס לניידת הוא לקח עט ורשם את המשפט שהעצור אמר על היד שלו, בהמשך העביר את האמירה לדוח הפעולה (עמוד 41 שורות 15-13).

טען כי אין לו ספק שמה שאמר העצור צוטט כפי שהעצור אמר, הואיל והוא רשם את האמור על היד ואם מישהו שמע משהו נוסף יכול להיות, ויכול האחר לרשום בערך את הדברים שאמר החשוד (עמוד 41 שורות 24-22).

העד אישר כי הוא עזר לאזוק את נאשם מספר 2, הנאשם בשלב הנ"ל היה אזוק חלקית (עמוד 42 שורה 3).

נשאל אם במהלך כל הרעש היה במקום הוא שמע את העצור אומר את המשפט שהוא הרים את הרגל על מנת לפגוע

בשוטר בלו, העד השיב בחיוב (עמוד 42 שורות 9-13), טען כי הם היו צמודים, ובעת שהם הלכו לניידת אומנם היה רעש אבל זה לא הפריע לקחת את החשוד לניידת.

נשאל והשיב שלא שאל את השוטר בלו אם הוא בטוח שהחשוד הוא החשוד הואיל והשוטר בלו אזק את החשוד והתעמת איתו ברצפה ולא היה מקום לשאול תוך כדי זה שהיה מאבק בין השוטר לחשוד.

השוטר יוסי גואטה:

השוטר מסר כי הוא משמש כראש משרד מודיעין בתחנת מודיעין.

ביום הארוע כשהוא הגיע הכביש היה חצי חסום, אנשים ישבו על הרצפה וצעקו. הוא הגיע למקום בלבוש אזרחי והיה עם כובע זיהוי משטרת. הוא הזדהה כקצין משטרה וביקש כי יפנו את הצומת. בהמשך האנשים לא פינו את הצומת. הוא שמע קריאות לעזרה. הוא ראה המולה וראה מספר אנשים אוחזים בבחור, אחד מהמפגינים, וניסו להכניס אותו לתוך רכב. הבחור השתולל וזעק והתנגד באופן אקטיבי תוך הנפת אגרופים ורגליים היה צורך בלא מעט אנשים על מנת להשתלט עליו. לאחר שהשתלטו עליו הצליחו להכניס אותו לניידת. השוטר שהוביל אותו היה יוסי בלו. **בחקירתו הנגדית** נשאל והשיב שהוא חושב שבעת שהוא הגיע העצור כבר היה אזוק או שניסו לאזוק אותו. הוא לא היה אזוק ברגליים. הוא השתולל מאוד ובעט בדלת של הניידת וגם נתן מכות אגרופ (עמוד 43).

נאמר לשוטר שהוא מתאר שהחשוד נתן בעיטות בעת שניסו להכניסו לניידת, והתזה שמניחים בפניו היא שהשוטר הניח יד על ראשו של החשוד וכופף אותו על מנת להכניסו לניידת.

העד השיב שלא זאת היתה הסיטואציה. טען כי החשוד לא הסכים להיכנס אל הניידת, והיו שניים או שלושה אנשים שהיו צריכים לתפוס אותו בכוח, בידיים וברגליים על מנת להשתלט עליו (עמוד 44 שורות 3-9).

העד נשאל והשיב שהוא ראה את הנאשם מספר 2 לפני שנכנס לניידת אבל לא ראה את האקט של המעצר שלו, הוא ראה איך הוא נכנס לניידת (עמוד 44 שורות 20-22).

השוטר אורי גור:

העד משמש כסייר במשטרת מודיעין.

העד תאר כי בשלב מסויים לאחר שהם עטפו את המעורבים בהפגנה נוצר מצב מסויים סביב השוטר יוסי בלו בעת שהוא ביצע מעצר של חשוד. הם היו במרחק של מספר מטרים האחד מהשני. סביב השוטר בלו היו אנשים רבים שניסו להרביץ לו ולמשוך את העצור. בשלב מסוים אדם חרדי לקח שדרית, שזה קרש שעליו תולים את הכרזות של ההפגנה, קרש באורך של כמטר, אולי יותר, והניף אותו והכה את יוסי בלו בגב.

הארוע לקח שניות בודדות. הוא ראה את השוטר אמסלם, שתפס את הבחור, התחיל מאבק. בשלב מסוים בלו נפל על הרצפה עם העצור שתפס, לא עם האדם שהכה אותו בגב, האדם שהכה אותו בגב נתפס ע"י השוטר אמסלם.

בעת שבלו נפל על הרצפה עם העצור הוא ניסה לאבטח אותו וליצור חיץ בינו לבין המפגינים על מנת שיוכל להמשיך את

המעצר, הואיל ובלו הותקף ובעטו בו.

בחקירתו הנגדית נשאל העד והשיב כי כשהוא בא לסייע לשוטר בלו, השוטר בלו ואותו אדם עדיין עמדו (עמוד 45).

נשאל והשיב כי הוא אינו יודע מדוע הם נפלו על הרצפה (עמוד 46). הוא עמד מול בלו וראה שדברים עפו עליו, חפצים של ההפגנה.

העד אישר כי רוב האנשים היו לבושים כחרדיים. אישר שאנשים זזו כל הזמן ולא עמדו במקום. אישר שלא היה לו קשר רציף עם אף אחד מהאנשים (עמוד 46). אישר שהוא ראה אדם שמניף קרש, והסתכל וראה את הקרש שהוא הכה בשוטר בלו, הקרש נשבר על השוטר בלו, האדם הכה את בלו בגב. הארוע תפס את עינו, והוא ראה את השוטר מיכאל אמסלם תופס את החשוד. הוא לא הוריד את העיניים מהאדם שהניף את המקל ושבר את המקל על הגב של בלו, האדם אשר נעצר ע"י השוטר אמסלם (עמוד 47). הארוע ארע ממש תוך שנייה או שתיים, השוטר אמסלם תפס את הבחור.

במהלך הדיון זיהה העד את הנאשם מספר 1 כמי שהחזיק את המקל (עמוד 48).

העד נשאל והשיב שהוא לא זוכר שהאדם ניסה להימלט מהשוטר אמסלם. הוא שמר קשר עין רצוף מהרגע שאמסלם תפס את האדם ושם עליו את ידו, לאחר מכן הוא כבר הסתכל ימינה ושמאלה. מהרגע שהוא הניף את המקל והכה את השוטר בלו ועד הרגע שנתפס ע"י השוטר אמסלם, הוא היה בקשר עין רציף עם החשוד (עמוד 48). החשוד היכה את השוטר בלו בגב, הוא אינו זוכר בדיוק את המיקום.

נאמר לעד שאמסלם אמר שבלו הוכה בראש עם המקל, השיב העד כי אפשרי שמנקודת המבט שהשוטר אמסלם ראה את הדברים הוא ראה את הדברים בצורה אחרת (עמוד 48).

העד נשאל והשיב שהוא לא התבלבל הוא ראה את האדם מניף את המקל וראה את זה שאמסלם תפס אותו.

נשאל והשיב כי אם קיימות סתירות הדבר נובע מכך שכל שוטר חווה את הארוע בצורה אחרת מהמקום בו עמד. החשוד היה מאחורי בלו, בלו לא היה על הרצפה בשלב הנ"ל, בלו היה עם החשוד, ורק בהמשך נפל על הרצפה, האדם היה מאחורי בלו, והניף את המקל ופגע לו בגב. מנקודת המבט שלו הוא ראה את אמסלם בקשר עין וראה שתפס את האדם שהיכה (עמוד 49).

השוטר אביעד אפל:

העד שימש כבלש בתחנת מודיעין ביום הארוע.

הוא הגיע להפגנה בצומת שילת ביחד עם השוטר יוסי בלו, שהיה ראש הצוות שלו.

ביחד עם הכוחות שהיו במקום, הם החלו להרחיק את המפגינים מהכביש.

בשלב מסוים, לבקשת השוטר בלו הוא ביצע פעולה מסוימת שגרמה לו להתרחק מהשוטר בלו, כ- 50 מטר. לפתע הוא שמע המולה וצעקות. הוא הסתכל אחורה וראה המולה סביב אחד השוטרים במקום שהיה יחסית רחוק מהמקום שהוא

היה. הוא החל לרוץ, הגיע למקום וראה את השוטר בלו שוכב על הרצפה ואוחז בידו אחד מהמפגינים.

השוטר בלו ביקש ממנו להוציא אזיקים, הוא סייע לו להוציא את האזיקים, ולבקשת השוטר בלו הוא סייע לו לאזוק את המפגין "יד ביד" כדי שהמפגין לא יברח.

העד מסר כי היה קושי להגיע למקום, הואיל והיתה התגודדות סביב השוטר בלו והעצור, התגודדות של יותר מ- 40-50 אנשים. לקח לו מספר שניות לפנות את הדרך ולהכנס, עד שהוא הגיע לשוטר בלו הוא הוכה לא מעט מכות, וגם השוטר בלו הוכה לא מעט מכות, והכל היה במטרה לנסות ולשחרר את העצור מהידיים של השוטר בלו. העד ציין כי קשה מאוד להשתחרר מהשוטר בלו הואיל והוא גדול מבחינה פיזית וחזק מאוד, ועם הכוחות הפיזיים שלו מול כל האנשים הוא הצליח לאחוז בחשוד, חרף המכות שהוכה. לאחר שבסיועו של העד אזקו את החשוד לידו של בלו, הם החליטו להוציא אותו מהמקום, הגיעו שוטרים נוספים לסייע להם והם עשו מעגלים סביב השוטר בלו על מנת שיגיע לרכב במהירות ובבטחון.

הרכב היה במרחק של 10 מטר מהמקום בו התרחש הארוע.

כל הדרך לרכב הם הוכו, כל השוטרים. העצור לא רצה להכנס לרכב. היה צורך להשתמש בכח על מנת להכניסו לרכב ובאופן שתפסו לו את הידיים והכניסו אותו בכח, גם ברכב היתה השתוללות מצד העצור עד שתפסו אותו והרגיעו אותו (עמוד 50).

העד מסר כי הוא היה זה שנהג ברכב. במהלך הנסיעה השוטר בלו כמעט התעלף וחש ברע ונראה חלש.

עת נתבקש להבהיר כיצד העצור התנגד, עובר לכניסה לרכב, השיב כי העצור בכל כוחותיו לא רצה להכנס לרכב, היו מספר אנשים שניסו להכניס אותו לרכב וזה לקח מספר שניות. העצור היה כבול לשוטר בלו, אזוק ביד אחת. השוטר בלו נכנס ראשון לרכב ונכנס ביחד עם העצור לאחר שהיה קושי להכניס את העצור. העצור שם רגליים על הרכב על מנת שלא להכנס לרכב והשתולל. גם בתוך הרכב הוא חבט במשענת, ניסה לעשות פרובוקציה, לאחר מכן הוא נרגע, לאחר שהסבירו לו שהוא בתוך הרכב ואי אפשר להוציא אותו.

בחקירתו הנגדית השיב כי הוא לא ראה את הארוע מתחילתו.

הוא ראה התקהלות (עמוד 51).

הוא לא ראה את יוסי בלו רודף אחרי מישהו. הוא סייע לשוטר בלו לעצור בשלב של האיזוק. בעת שהוא הגיע לשוטר בלו העצור טרם היה אזוק. בשלב שהוא הגיע הוא ראה את השוטר בלו על הרצפה ביחד עם העצור, על המדרכה, של צומת שילת. אפשרי שזה היה גם על הנתבי. אין הוא זוכר (עמוד 52).

הוא לא ראה מישהו שהיכה בגבו של בלו. הוא ראה אנשים רבים שתקפו אותו (עמוד 52).

המטרה שלו היתה להגן על השוטר בלו שהיה ביחד עם העצור.

העד נשאל והשיב כי הוא אינו זוכר אם העצור השתולל או צעק או שר. הוא כן זוכר שניסו לשחרר אותו וניסו למנוע את הגעתו לרכב בכל דרך אפשרית (עמוד 53).

ניסו לשחרר את העצור כ-50 איש אשר פעלו על מנת לעשות כל דבר אפשרי כדי למנוע את המעצר. בשל הנסיבות האלה מסר העד כי אין באפשרותו לזכור פרטים קטנים. הוא איננו זוכר אם העצור אמר משפט כלשהו במהלך הארוע (עמוד 53,54). נשאל והשיב כי אפשרי שאם העצור היה אומר משהו ספציפי, שהיה נחרט בזכרונו, הוא היה זוכר.

העד אישר כי תוך כדי הליווי לניידת היה רעש רב וצעקות ואנשים ניסו לחטוף את העצור.

השיב כי אפשרי שאם העצור היה אומר משהו הוא יכול היה לשמוע, ואם הוא היה אומר משהו חשוב, ומסב את תשומת ליבו, הוא היה רושם. עם זאת מסר כי הוא אינו זוכר שארע ארוע כאמור (עמוד 54). העד אישר כי ברגע שהוא הגיע למקום הארוע הוא ראה את יוסי בלו תופס את העצור בחוזקה על הרצפה (עמוד 58). אישר שהוא סייע ליוסי בלו לקום מהרצפה ולהוביל את העצור לכיוון הניידת (עמוד 58). נשאל אם בעת שהוא יצר קשר עם אחרים סביב יוסי בלו אם הוא היה בקשר עין עם העצור והשיב: "לא תמידי, אני לידו, יכול להיות שאני גם מפנה את הגב אליו ויכול להיות שאני גם מזיז אנשים" (עמוד 59 שורות 6-7). נשאל אם העצור עשה דבר מה והשיב שלא היה לו מה לעשות הרבה הואיל והוא היה אזוק ליוסי בלו ומובל.

נאמר לעד שהוא ערך שני דוחות פעולה באותו יום, השיב, שהאחד מפורט והשני מתמצת. את הדוח המפורט הוא עשה לבקשת השוטר וערך את שני הדוחות באותו רגע (עמוד 59).

נאמר לעד שבדוח הראשון הוא ציין שלא היו במהלך הנסיעה ארועים חריגים. בהמשך יוסי בלו כתב דוח השלמה לארוע וכתב שבניידת העצור החל להשתולל ולאחוז בכיסא הנהג, להפריע לנהג בניידת במהלך הנסיעה בעת שהיה אזוק, והשוטר בלו מנע ממנו לפגוע בכיסא הנהג. העד נשאל אם הוא זוכר ארוע כפי שמתואר והשיב בחיוב. משכך נשאל כיצד במזכר הראשון שערך הוא ציין כי לא היו ארועים חריגים בעת הנסיעה. העד השיב כי הארוע המתואר ארע אחרי שני מטרים של נסיעה, הניידת עמדה על המדרכה בין שני הנתיבים בצומת שילת, הוא התחיל בנסיעה ואז העצור החל להתפרע, הוא עצר את הניידת, לא זז מהכיסא, השוטר בלו השתלט על העצור הם הרגיעו אותו, העצור לא היה אזוק בשתי ידיים, היתה לו יד חופשית (עמוד 60). נאמר לעד כי המזכר שכתב יוסי בלו לא מתיישב עם המזכר שהוא כתב הואיל ויוסי בלו כתב שהעצור החל להשתולל במהלך הנסיעה ולא ציין כי הם עצרו בצד ואחר כך המשיכו לנסוע ואזקו את העצור.

עוד נאמר לעד כי השוטר בלו יוסי כתב שהעצור מנע מהעד לנהוג בבטחה, משמע, הארוע לא ארע בתחילת הנסיעה כי אם במהלכה. העד השיב "לא נכון".

נאמר לעד שיוסי בלו לא תאר שהם עמדו בצד וחנו, העד השיב: "אתה צודק אני התחלתי נסיעה".

נאמר לעד שיוסי בלו לא תאר שהוא אזק את העצור מחדש אלא תאר שנסע באופן שהוא תפס בידו של העצור, על מנת שלא יתנהג כפי שהתנהג (עמוד 61).

עוד נאמר לעד, שבאורח פלא, בעת הגעתו לתחנה, שוטר אחר ביקש ממנו פירוט ואת הפירוט הוא כתב במזכר הנוסף שערך, ובמזכר הנוסף שערך, לכאורה, "פתאום נולד ארוע", קרי, הוא תאר שהוא נהג ברכב והעצור הפריע לו לנהוג, חבט ונדנד את הכיסא שלו. העד השיב שהוא כבר נשאל את אותה שאלה מספר פעמים והוא מאשר שאת המזכר השני הוא כתב בשלב יותר מאוחר.

לציין כי ב"כ הנאשם במהלך עדות העד הגיש את המזכרים שסומנו כמוצגים נ/4 ו-נ/5, וציין כי הוא מגיש את המזכרים

מבלי שהוא מסכים לאמיתות הדברים.

השוטר זיו אל נתן:

רפ"ק אל נתן שימש ביום הארוע כראש לשכת מודיעין ובילוש של מרחב השפלה. העד מסר כי הם קיבלו קריאה על חסימה של צומת שילת. הוא הגיע לזירה וחנה בתוך הצומת על אי התנועה. בעת שהוא ירד מהרכב הוא הבחין בצומת חסומה. הוא מעריך שהיו במקום כ-200 חרדים שעמדו על הכביש וצעקו בגנות המדינה, קיללו אנשים שעוברים ואנשים שעמדו בתחנת האוטובוס הסמוכה. תוך כדי הוא הבחין בשוטר עם כובע זיהוי על הראש, שוטר יחסית גבוה, שנתפס ונשאב לתוך המון המפגינים, מופל על הרצפה ומקבל מכות מהמפגינים בעודו על הרצפה, כך בלשונו של העד. הוא רץ לעבר ההתרחשות, נכנס פנימה, פינה אנשים בדרך לזירה תוך שהוא השתמש בכוח. הוא ראה את השוטר על הרצפה מקבל מכות ואוחז בידו באדם שוכב על הרצפה, והוא סייע לו לקום ביחד עם אותו אדם (עמוד 66).

האדם שהשוטר החזיק ביד ניסע להמלט כל אותה העת, להשתחרר מידי, להתנגד באופן אקטיבי. מסר כי בשלב הנ"ל שהוא הגיע היתה סכנה ממשית לחיי השוטר, הוא קיבל חבטות רבות וצבאו עליו המון רב (עמוד 66).

העד נשאל והשיב שהעצור התנגד באופן שהוא סרב להושיט את ידיו, ניסה להוציא את ידיו מידי השוטרים, ניסה להמלט, הפיל עצמו על העד. העד נחבל בידי וגבו וגם בברך למיטב זכרונו. ניסו לאזוק את החשוד שעדיין לא היה אזוק. השוטר בלו, בסיוע העד הצליח לאזוק את ידו של בלו לידו של החשוד ולאחר מאבק, תוך קבלת מכות מההמון ודחיפות ויריקות הם הצליחו לקום ולהוציא את החשוד החוצה מתוך ההמולה לניידת שחנתה בסמוך.

במהלך ההליכה לניידת הם לוו ע"י ההמון שצעק, קילל ודחף ולא הרפה לרגע מהניסיון למלט את החשוד מידיהם.

במהלך עדות העד הוקרן התקליטור, העד זיהה את עצמו ותאר את התמונות שנצפו בתקליטור (עמוד 67, 68).

בין השאר, הפנה לכך שנצפה שהחשוד הפיל עצמו ונשען אחורנית והשוטר נחבל בגבו, בידי ובחלקים נוספים בגופו מכך שהעצור הפיל את עצמו על העד. תאר שנצפה בתצלום שהעצור יושב עם רגליים פסוקות וגופו נוטה לאחור לכיוונו של העד שהיה מאחוריו. הפנה לכך שרואים את המאבק על הרצפה ואת ניסיונם לקום ולקחת את העצור לניידת (עמוד 68).

בחקירתו הנגדית באשר לתאריך שנכתב על הדוח, העד נשאל והשיב כי הוא רשם את הדוח ביום הארוע והתאריך שנרשם כנראה נרשם בטעות, הגם שציין כי איננו זוכר מתי כתב את המסמך (עמוד 69).

ציין כי בדוח נרשם "בתאריך היום בשעה 08:45 לערך הגעתי לאחר שנתקבלה קריאת חירום מתחנת מודיעין..." העד נשאל והשיב, שכשהוא הגיע לארוע הוא זיהה שוטר עם כובע זיהוי שעומד ומולו המון רב ונשאב פנימה ונופל ארצה, זאת התמונה הראשונה שהוא ראה. בעת שנתבקש לתאר את התיבה "נשאב פנימה" השיב: "ככל הנראה תופסים אותו בגופו ומכניסים אותו פנימה לתוך ההמון" זה מה שהוא ראה ממרחק של 50 מטר (עמוד 70). נאמר לעד שהתאור בנוסח המתואר לא תואר ע"י אף אחד מהשוטרים לרבות לא השוטר בלו. העד השיב שזה מה שהוא ראה, הוא ראה שוטר עומד, חבוש כובע זיהוי, בולט, נשאב לתוך ההמון אשר מפיל אותו ארצה ומכה אותו (עמוד 70). העד נשאל והשיב שבעת שהוא הגיע לסייע לשוטר בלו החשוד עדיין לא היה אזוק (עמוד 70).

העד אישר שהשוטר בלו הוא אדם חזק וגבוה. העד אישר שהחשוד בכל הדרך לניידת השתולל והתנגד למעצר באופן אקטיבי (עמוד 71).

נאמר לעד שהארוע שעולה מתאורו שונה מהארוע שעולה מתאורו של מפקד תחנת מודיעין, הוא תאר שהעצור השתולל והתנגד למעצר בעוד מפקד תחנת מודיעין מסר שהעד סייע ליוסי בלו לקום מהרצפה ולהוביל את העצור לניידת, וכי קשה להשתחרר מיוסי בלו (עמוד 71). העד השיב כי החשוד התנגד באופן אקטיבי למעצר לכל האורך, בפרט שהם היו על הרצפה, וגם לאחר שהוא נאזק תוך שהוא נעזר בהמון הזועם שניסה למלט אותו מידי השוטרים (עמוד 72).

נאמר לעד כי בדוח הוא רשם שהוא זיהה את השוטר על הרצפה מחזיק בידיו אדם חרדי מבנה גוף מלא, ששכב אף הוא על הרצפה, והנאשם, כפי שנראה באולם בית המשפט, רזה.

העד השיב שהוא לא יודע מה היה משקלו של הנאשם בעת הארוע (עמוד 72).

העד אישר שגם אותו היכו ביד ובגב, מסר כי לא זכור לו אם הוא תעד את החבלות (עמוד 72).

ציין כי מחובתו לתאר את הדברים בדוח, וכך גם כתב שהוא תפס בחשוד שבעט והשתולל ונפל עליו והוא נחבל בכתף ימין ובגב. אולם כאמור, הוא איננו זוכר אם הוא תעד את החבלות.

נשאל והשיב שאינו זוכר את השלב בו החשוד נכנס לניידת ואינו יודע מה היה בניידת (עמוד 72).

נאמר לעד ששוטרים נוספים לא תארו את המצב כפי שהוא תאר, שהוא הוביל את החשוד לניידת ונפל אתו, או שהחשוד נפל אתו או עשה פעולה נגדו. העד השיב שהדברים שהוא תאר נצפים גם בתקליטור ואין הוא יודע מה נאמר ע"י אחרים (עמוד 73). כפי שנצפה בתקליטור, וכפי שהוא העיד, החשוד הפיל את עצמו אחרנית תוך כדי שהעד נפל על גבו ונחבל ביד ובגב. החשוד ישב במהלך הנפילה ולא הותיר אפשרות ליפול קדימה הואיל ורגליו היו פשוטות לפניו והעד היה מאחוריו ומשך. טען כי התאור שהוא תאר מדויק (עמוד 74 שורות 1-8). הוסיף כי במהלך כל הארוע, העצור קילל קללות בגנות המדינה וצעק כמו ההמון, בין השאר, ההמון קרא לשוטרים "נאצים" אולם אין הוא יכול לדעת מי אמר מה בשל בליל הקללות שהושמעו במקום (עמוד 74).

השוטר יניב פינקל:

בעת הארוע השוטר שימש כסגן מפקד משטרת מודיעין. לדבריו הם הגיעו לארוע עם הפעימה השניה עם כוחות נוספים לכוחות הראשונים שהיו במקום. הם הגיעו רגלית הואיל והארוע ארע לא רחוק מהתחנה. היו במקום כ-100 150 איש (עמוד 75).

הוא ראה התקהלות, הוא הבחין בשני שוטרים על הרצפה שניסו לבצע מעצר, השוטר בלו והשוטר זיו אל נתן. ההמון הקיף אותם בעת שהם היו על הרצפה, ניסו להשלים את המעצר והיתה שם התנגדות שאין הוא יכול לתאר אותה, גם של האדם שניסו לעצור וגם היתה הפרעה לביצוע המעצר. השוטרים ניסו לבצע מעגל, טבעת, חיץ בינם לבין ההמון על מנת לאפשר לזיו ולבלו לבצע את המעצר (עמוד 76).

העד מסר כי הוא זוכר שהובילו את העצור לכיוון הניידת והיתה התנגדות תוך כדי קשר העין האחרון שהיה לו כשהוא ראה את העצור עולה לניידת. מה שהוא זוכר מהארוע זה שהיו שני שוטרים על הרצפה, מנסים לחבוק את העצור, המאבק שהיה על הרצפה היה אקטיבי מאוד (עמוד 77).

בחקירתו הנגדית מסר העד כי אין באפשרותו לספר במדויק, הוא ראה ארוע של שוטרים על הרצפה מנסים לבצע מעצר, זה ארוע חריג, והיתה התנגדות ומאבק. למיטב זכרונו גם העצור התנגד וגם ההמון שניסה להכשיל את המעצר (עמוד 77).

נשאל והשיב שלמיטב זכרונו השוטרים היו על הכביש והתמונה הזכורה לו היא כי השוטר זיו אל נתן שוכב על הגב וחובק את אחד המתפרעים (עמוד 78).

ראיות הגנה:

נאשם מספר 1- מר יהושוע אל חדד:

הנאשם מסר כי הוא השתתף בהפגנה, אולם הוא לא השתולל ולא החזיק שלט.

לשאלתי מדוע דווקא פנו אליו, השיב "קודם כל זה משמיים כך הקב"ה רצה".

בהמשך מסר כי למשטרה היה חוסר אונים, היה בלאגן אז תפסו קורבן. לשאלה מדוע דווקא אותו, השיב, שהוא אינו יודע היה בלאגן, היתה המולה, הוא רצה לברוח מההמולה וברגע שרצה לברוח אחז אותו שוטר, הפיל אותו על הרצפה ואמר לו שהוא עצור, אין לו סיבה שתסבר את האוזן מדוע באו אליו (עמוד 80).

העד מסר כי היתה הוראה בעיתון לצאת להפגנות. הוא תכנן להיות בהפגנה כ-5 דקות לצאת ידי חובת מחאה, ולחזור.

לדבריו הוא הגיע לצומת, ירד תחנה לפני צומת שילת בשל הפקקים, הלך לכיוון אי התנועה, כשהתחילה ההמולה הוא ברח מהמקום על מנת שלא להסתבך, הוא אמר: "אני עוזב", ואז הפילו אותו על הרצפה.

טען כי הוא לא אחז בידיו מאומה ויש לו עדים (עמוד 81).

לשאלתי מדוע השוטרים פנו דווקא אליו השיב שהוא לא עשה מאומה. אחד העדים סיפר לו שהיו שניים לידו, אחד מהם החזיק שלט, ואפשרי, שבמהומה שנוצרה השלט נפל, אז חשבו שמישהו היכה והתלבשו עליו, כך בלשונו. העובדה שמישהו עמד לידו והחזיק שלט הובאה לידיעתו רק בדיעבד, אחד העדים סיפר לו.

לשאלת ב"כ האם הוא ניסה להתנגד למעצר ולהמלט, השיב שהוא לא ניסה, הוא אמר לשוטר שיקח אותו לאן שהוא רוצה, רק שלא ירביץ לו, אולם השוטר נלחץ זרק אותו על הרצפה, בהמשך חנק אותו הוא נפל על צד שמאל, והיו לו שריטות על הידיים, וכחודש וחצי בהמשך היו לו כאבים בצלעות (עמוד 81).

תצלומי כפות ידיו של העד הוגשו כמוצגים וסומנו 6/נ/7 ו-8/נ.

הדוח שערך הקצין הממונה והמזכר שערך השוטר בועז לוי הוגשו בהסכמה וסומנו כמוצגים נ/9 ו-נ/10.

נ/10 הינו מזכר שערך השוטר בועז לוי בו רשם כי הם נתבקשו לקחת את החשוד לבדיקה רפואית.

נ/9 הינו דוח קצין ממונה בו נרשמה בין השאר תגובת החשוד "לא היו דברים מעולם".

בחקירתו הנגדית מסר הנאשם כי הוא הגיע לקראת סיום הארוע, לא הגיעו אתו חברים שלו, אלא, אנשים שאותם הוא מכיר בפנים (עמוד 82).

אישר שהיה בהפגנות גם בעבר. טען כי בעת שהוא הגיע לארוע הנדון, טרם החלה ההמולה, היו מעט אנשים על המדרכה היכן שהוא עמד והוא עבר לאי התנועה, שתי שניות לאחר שהגיע החלה ההמולה, הוא רצה לזוז ונעצר. כשהוא הגיע לאי התנועה השוטרים העלו את האנשים לאי התנועה (עמוד 83).

העד על גבי המוצג ת/17, שהינו תצלום הצומת, סימן את אזור ההתרחשות ואת תחנת האוטובוס בה הוא ירד מהאוטובוס.

העד נשאל והשיב שהוא לא ראה את המפגינים רצים לכביש וחוסמים אותו, הוא ראה רק אנשים שניסו לחסום בעת שהאור היה ירוק במעבר החציה והשוטרים הדפו אותם לאי התנועה (עמוד 84).

מסר כי את העובדה שאנשים ירדו לכביש באור ירוק הוא ידע רק בדיעבד לאחר ששמע מאחרים (עמוד 85). העד מסר כי הוא לא התכוון שתהיה המולה בעת שהוא במקום, בדרך כלל הוא בורח שיש המולות מאחר והוא אב לילדים ויש לו מחויבויות (עמוד 86).

העד נשאל והשיב שהוא לא שמע שההמון השתמש בכינויי נאצה כלפי השוטרים, ולא שמע צעקות, ולא ראה שוטר שהיכו אותו בגבו. היתה המולה והוא זז מהמקום. הוא לא ראה שוטר שהיה סביבו מעגל. הוא לא היה מעורב בניסיון לשחרר את נאשם מספר 2. הוא לא ראה אפילו שניסו לשחרר את נאשם מספר 2, ואפשר שכלל לא ארע כזה (עמוד 87).

נאמר לעד ששני שוטרים זיהו אותו כמי שנתן המכה עם הקרש, והשיב שהשוטר אמסלם משקר וגם השוטר השני.

טען כי הנהג של הרכב, השוטר אורי גור, שיקר בתור נקמה ומשך אותו באגרסיביות באופן שפצע לו את הידיים, הואיל והוא סבר שהמפגינים קראו לו נאצי וחרד"ק, והנכון הוא שהנאשם לא שמע שקראו לשוטר כך. טען כי שני השוטרים אינם דוברי אמת, כל התאור שלהם לגבי מעשיו זו מסכת שקרים.

נאמר לעד שהשוטר מיכל אמסלם אם היה רוצה לנפח את הארוע לא היה אומר שאפשרי שבעת מעצרו הוא הניף את היד מתוך טעות, ותוך כדי המאבק נתן לשוטר את המכה. הנאשם השיב שאפשרי שהעד התכוון לחזור בתשובה הואיל וזה היה ערב ראש השנה (עמוד 88).

נאמר לעד שהארוע ארע בחודש מרץ, וזה לא בתקופת ראש השנה. העד השיב שהשוטר היה יכול לחזור בתשובה כל השנה ולהתחרט (עמוד 89).

נאשם מספר 2- מר צבי רייס:

העד מסר כי פעם ראשונה ואחרונה שהוא השתתף בהפגנה, הוא עמד ותמך מהצד (עמוד 89).

לשאלתי מדוע השוטרים חשבו שהוא עשה משהו אם הוא תמך מהצד, השיב העד כי בעת שהוא נעצר לא היו אנשים על הכביש, כולם היו על המדרכה והוא היה עם אותם אנשים על המדרכה. לשאלתי מדוע דווקא אותו עצרו ולא אחר, השיב "כנראה לשוטר היה נראה שאני הרמתי עליו רגל", ובהמשך אמר, "אולי מישהו שהיה לידי, או שהוא ברח לכיוון שאני עמדתי בו, לא יודע" (עמוד 90 שורות 6-9).

העד זיהה את עצמו בתצלומים שהציגו בפניו, נשאל והשיב כדלקמן: "מהגרירות קיבלתי כמה, לא זוכר בדיוק כמה, פציעות קיבלתי מהגרירות, הפציעה היחידה שאני זוכר מה שקיבלתי מהאזיק כשהייתי אזוק לשוטר בלו, מהמשיכה, הבלגן שהיה מסביבי שמשכו אותי לניידת, קיבלתי חתך על היד מהאזיק" (עמוד 90).

העד נשאל והשיב שהוא לא עבר הכשרה של קרב מגע או לוחמה בטרור. נאמר לעד שהשוטר קליין, אמר שהוא אמר לו "בסך הכל הרמת רגל כדי לפגוע לו בראש לשוטר" העד השיב כי נכון שאת הדברים אמר השוטר קליין, וגם השוטר בלו אמר משהו דומה, וכנראה היה משהו משותף בניהם והוא לא אמר את הדבר הזה. טען כי בעת שנעצר הוא אמר "לא עשיתי שום דבר למה עוצרים אותי" (עמוד 90).

במהלך עדותו הוגש דוח הקצין הממונה המוצג נ/11 והוצגו תצלומים.

במסמך נ/11 לא נרשמה תגובת החשוד.

העד מסר כי הוא היה מאוד מבולבל מהבלגן סביבו והכל זכור לו כמו חלום.

באשר לטענות לפיהם הוא השתולל וחיבט במושב הנהג בעת שהיה בניידת, וטלטל את המושב בכוח, וצרח לעבר השוטרים נאצים ורוצחים, השיב כי הדבר לא היה ולא נברא.

העד מסר כי במהלך הארוע הוא לא צעק את הצעקות הנטענות כלפיו (עמוד 91).

בחקירתו הנגדית טען כי אינו זוכר שהארוע היה אלים עם קללות כפי שעלה מעדות השוטרים.

נאמר לנאשם שבמשטרה הוא נשאל מדוע הוא רצה לרדת מהמדרכה והשיב שהוא חושב שהוא רצה לרדת על מנת לעבור לצד השני. נשאל מדוע הוא רצה לעבור לצד השני, השיב שחברו היה בצד השני והוא רצה לעבור אליו, הנאשם לא היה מוכן לומר את שמו של החבר.

נשאל אם דברי השוטר בלו לפיהם הוא הנאשם עמד על המדרכה או על אי התנועה, האם נכונים והשיב "כן נכון" (עמוד 92).

יחד עם זאת, מסר כי בעת שהוא רצה לעבור לצד השני לא היה לו עדיין מגע עם השוטר בלו (עמוד 93).

העד מסר כי הוא לא הספיק לספר לחוקר שהיה ארוע לפני שהוא רצה לרדת לכביש מאי התנועה בעת שהוא רצה לעבור את הכביש. במהלך הארוע האחר, השוטר יוסי בלו דחף אותו למדרכה ונתן לו מכת אגרוף לבטן, ומי שהתנהג לא בסדר כמה דקות לפני הארוע שנטען שלכאורה הוא הרים רגל וניסה לבעוט בשוטר בלו, הוא השוטר בלו, אשר התנהג בצורה מאוד אגרסיבית, דחף אותו למדרכה ובעת שדחפו נתן לו אגרוף לבטן (עמוד 93 שורה 14).

נאמר לעד שאפשרי שמאחר שיוסי בלו נתן לו אגרוף לבטן, היה לו מניע לתת ליוסי בלו בעיטה בראש. השיב העד שהוא לא רגיל להפגנות, הוא מפחד ממעצרים והוא לא עושה דברים כאלה שיובילו אותו למעצר (עמוד 93).

העד נשאל ואישר שהוא קיבל מיוסי בלו אגרוף בבטן והוא לא מסר את זה לפני כן (עמוד 93). עם זאת טען כי לא הגיוני שהוא בעקבות האמור רצה לתת לשוטר בלו בעיטה (עמוד 93).

נשאל והשיב באשר להתנהלותו בכלל, כי אפשרי שאם אדם סתם ברחוב היה נותן לו מכה בבטן הוא היה מחזיר לו בבעיטה, אבל לא לשוטר (עמוד 94).

אישר שבמשטרה הוא אמר שהשוטר בלו עצר אותו כשהוא היה על המדרכה, וגם במהלך ההפגנה הוא היה על המדרכה. טען כי הוא אינו יודע אם זו מדרכה או אי תנועה. טען כי הוא תמך מהצד ולא חולל את ההפגנה (עמוד 94).

באשר לאמירה המיוחסת לו טען כי אפשרי שיוסי בלו משקר, או שמישהו אחר אמר את האמירה שיוסי בלו מייחס לו, או שטעה יוסי בלו, והוא לא אמר את האמירה לעניין הרמת הרגל (עמוד 94, עמוד 95 רישא).

עוד אמר כי אם השוטר קליין והשוטר בלו שניהם אמרו שהוא אמר אמירה לגבי הרמת הרגל, כנראה הם תאמו את הדברים ביניהם, או שאחד חשב שהוא שמע ואמר לשני, ואין הדברים נכונים, הוא לא אמר מאומה (עמוד 95).

אישר שהוא ברח מהשוטר בלו (עמוד 96). מסר כי היה בכוונתו לרדת ממעבר החציה, והיה על הכביש בעת שהשוטר בלו היכה אותו בבטנו במכת אגרוף (עמוד 97). טען כי הוא אינו זוכר שהשוטר בלו הסתכל או רץ לכיוונו. אישר כי הוא ברח (עמוד 97). נשאל העד האם סתם השוטר בלו רצה לעצור אותו והתנפל עליו, השיב שכנראה הוא חשד בו, אנשים ברחו לצדדים והוא לא היה היחיד שברח (עמוד 97). טען כי אין אמת בדברים שהשוטר בלו מייחס לו לפיהם הוא הרים את הרגל לכיוון ראשו.

טען כי השוטר בלו לא חוזר בו מדבריו מאחר ולא רצה לומר שהוא טעה.

נאמר לעד שבסרטון רואים בקטעים מסוימים את השוטר זיו, את השוטר בלו ואותו, רואים את הנפילה שלו ביחד עם השוטרים זיו ובלו. נאמר לנאשם שהשוטר זיו מסר שהוא התנגד וגרם לו עם התנגדותו להפגע.

השיב העד שאפשרי שמהדחיפות הוא נפל על השוטר, הוא לא היה בשליטה עצמית, הוא זוכר את הארוע כפי שזוכרים חלום, הוא טולטל, וגם אם נפל על מישהו, היה זה הואיל ונדחף ולא פעולה יזומה שלו. טען כי הוא לא התנגד להכנס לניידת, טען שמדברי השוטרים שאמרו שהוא התנגד להכנס לניידת ניתן ללמוד שהם לא אומרים אמת. טען כי הוא לא גידף אף אחד, ולא כינה אחר בכינוי נאצי (עמוד 98). טען כי בעת שהשוטר עצר אותו הוא היה על המדרכה על אי התנועה ולא היה על הכביש, כך הוא זוכר (עמוד 99).

מר דוד כי טוב:

העד מטעמו של הנאשם מס' 1 מסר כי הוא היה בהפגנה בצומת שילת עם חבר מהשכונה, יהושוע אל חדד. מסר כי הם הגיעו באותו הזמן ועלו יחד לצומת מדרך עפר צדדית. לפנייהם היו אנשים, הם הגיעו לקראת סוף ההפגנה. השוטרים היו באיזור לפנייהם. בעת שהגיעו לצומת יהושוע הגיע לאי תנועה והוא היה כמה מטרים מערבה לכיוון תחנת הדלק. השוטרים רצו לפנות את כולם שלא יחזרו לכביש. יהושוע לא היה על הכביש. בשעה שהם הגיעו השוטרים הדפו את כולם, יהושוע היה על אי התנועה, נפל בין כל ההמולה ונעצר, הוא היה כ-10 מטר מאחורי יהושוע (עמוד 102).

לשאלתי כיצד הוא נפל, השיב שהוא נפל כאשר השוטרים הגיעו ודחפו את כולם בבת אחת, ואפשרי שנפל אפילו ע"י מפגין אחר. השוטרים דחפו את כולם ואז הוא נפל, היה זה מספר שניות לאחר שהגיעו ביחד מדרך העפר. טען כי הוא היה בקשר עין עם יהושוע מאחר והוא מכיר אותו. אחר כך הוא ראה אחד מהשוטרים תופס את יהושוע וראה שיהושוע לא התנגד, כפי שאף אחד מהם לא מתנגד בשעת מעצר. ובלשון העד "זה ההוראות לא להתנגד, לא להרים מקלות, לא לעשות כלום לשוטרים, אנחנו רק באים לעצם מהות ההפגנה מה שאנחנו מכנים גזרת הגיוס" (עמוד 103).

העד נשאל ע"י ב"כ הנאשם לגבי רגע הגעתם, והשיב שהוא היה עם שקית ויהושוע היה לידו בלי מקל ובלי שקית, בלי כלום (עמוד 103).

בחקירתו הנגדית נשאל והשיב שהוא מכיר היטב את הנאשם מס' 1, לומדים באותו כולל ומאותה שכונה במודיעין עילית (עמ' 103).

נאמר לעד שהנאשם מספר 1 מסר שהוא הגיע למקום ללא חברים. נאמר לעד שאו שנאשם מספר 1 לא מכיר אותו, או שהוא המציא את הדברים שהוא בא יחד עם נאשם מספר 1.

השיב העד שהוא לא הגיע עם הנאשם "ייד ביד", הם הגיעו יחד בעליה. בלשונו: "היו שם עשרות אלפים, הכוונה שהוא לא הגיע איתי, לא הגענו ביחד אבל הוא בהחלט הכיר אותי" (עמוד 104).

בהמשך אמר "עלינו ביחד בתור קבוצה, לא אמרתי גם לבדנו, הגעתי איתו בתוך קבוצה, יכול להיות שהוא לא שם לב" (עמוד 104).

בהמשך נשאל העד והשיב שבדרך כלל אין אלימות בהפגנות. אישר שהוא היה במרחק של 10 מטרים מיהושוע, והיה בקשר עין איתו, והוא שם עליו עין בגלל שהוא הכיר אותו. הוא יודע שיהושוע לא היה עם מקל (עמוד 105), והוא יודע זאת מאחר שכשהם הגיעו כמה שניות לפני כן, לא היה לו כלום ביד, ובמקום היו שלטים בודדים שלא היו כלום לידם (עמוד 106).

נשאל העד האם הוא יודע שהיה ניסיון ליצור חיץ בין השוטר בלו למפגינים על מנת להוציא את השוטר בלו מהמפגינים ביחד עם הנאשם מספר 2. השיב העד שהוא יודע שלא הרביצו לבלו. נהפוך הוא, השוטרים היו על הכביש, הוא ראה את יהושוע נופל מכל הדחיפות של השוטרים (עמוד 106).

יהושוע נפל לדבריו על אי התנועה, ולאחר שניות הוא ראה את יהושוע מובל עם אחד השוטרים. נשאל והשיב שבהחלט יכול להיות שהשוטרים שהעידו שראו את יהושוע עם מקל לא אמרו אמת (עמוד 107). אמר שהוא עמד כ-10 מטר מיהושוע, וזה מרחק מספיק קרוב על מנת להכיר חבר בין מספר אנשים.

בחקירתו החוזרת נשאל לגבי אמירתו לפיה הוא הגיע למקום עם נאשם מספר 1 ונשאל מהיכן הם הגיעו, האם הגיעו מהבית. השיב שאפשרי שהוא גם נסע איתו באוטובוס, אבל הם לא דיברו.

במהלך העלייה היה בניהם קשר עין, והוא ראה את יהושוע בעליה לכיוון הכביש, רגע לפני אי התנועה, היכן שנעצר.

נשאל העד ע"י ב"כ הנאשם להבהיר מה הכוונה שהוא הגיע עם נאשם 1, השיב שהיו במקום הרבה מפגינים, הוא הגיע למקום לפני זה, וברגע האחרון אותו תאר, הוא עלה עם קבוצה מסוימת של אנשים שהיו מהצד, ומאז היה לו קשר עין עם נאשם מספר 1, שאותו הוא מכיר ואותו הוא זיהה.

הוא ראה עוד אנשים, היתה הפגנה (עמוד 108).

מר יצחק שהיו:

העד מסר עדות מטעמו של נאשם מספר 1. מסר כי הוא מכיר את נאשם מספר 1 מבית הכנסת. הוא הגיע להפגנה בצומת שילת, השתתף בה, מספר דקות לאחר שהוא הגיע הוא שם לב שיש המולה ענקית, כך בלשונו, ועיניו צדו את יהושוע אותו הכיר מבית הכנסת (עמוד 112).

מסר העד כי הגיע אדם לבוש אזרחית שניסה לפנות את המתקהלים, נהיתה במקום המולה, זה היה על אי התנועה, הוא עמד על המדרכה מול אי התנועה וראה את ההתקהלות (עמוד 113).

נאמר לעד שנטען שהיה ליהושוע ביד שלט עם מקל והוא היכה עם השלט את השוטר, העד השיב כי הוא ראה את יהושוע שהיה בלי שום דבר ביד, והיה בתנוחה של לנוס מהבלגן שנהיה, כך בלשונו (עמ' 113). אותו רגע התנפל עליו שוטר, הפיל אותו על הרצפה, ואחר כך הוא שמע שיהושוע נעצר. מסר כי היו במקום שלטים עם מקלות אבל ליהושוע לא היה שום דבר ביד, הוא לא החזיק שום דבר ביד, הוא לא ראה שתקף שוטר, הוא לא ראה אף אחד שתקף שוטר. בדרך כלל זה הפוך, כך בלשונו. הוא ראה שיש צעקות וניסיון לחסום כבישים והשוטרים מנעו את זה והציבור רץ, והשוטרים רדפו אחריו. את הנאשם הנוסף הוא לא מכיר.

בחקירתו הנגדית נאמר לעד שהעידו שוטרים, לרבות השוטר בלו, שמסרו שהמפגינים באו וירדו לכביש והיה צורך לדחוף אותם בחזרה, והם המשיכו לרדת. נשאל האם הוא ראה התנהלות כזאת, השיב בחיוב.

נאמר לעד ששוטרים העידו שהיו קריאות של גידופים ונאצה והשיב בשלילה.

נאמר לעד שבמועד הארוע היתה לו היכרות מוגבלת לפי דבריו עם נאשם מספר 1, ושהוא לא התמקד רק בו במהלך הארוע. השיב העד כי הדבר נכון.

נשאל העד האם הוא ראה שהשוטר בלו, כדברי השוטר, הוכה מבלי כל קשר לזהות המכה. השיב העד כי הוא לא ראה שהיכו שוטר. עוד השיב כי היה במקום בלגן ודחיפות ואפשרי שהשוטר קיבל מכה, אולם לא מתוך כוונה להכות שוטרים, וכמובן לא לשבור מקל, כך בלשונו (עמוד 115). העד אישר שהשוטרים היו במיעוט. מסר מדוע הם הפגינו.

נשאל מדוע רק מר חדד "נתפס" בעיניו והשיב שאין סיבה מדוע. אישר שהיו עוד אנשים מבית הכנסת. מסר כי בתחילה הוא שם לב שחדד החל במנוסתו ואז נעצר, וראה את השוטרים מגיעים אליו, הוא לא זוכר אם הוא עקב אחריו בתוך

ההמון, לא ראה שהשוטר קיבל מכה, נהפוך הוא, הוא ראה שיהושוע נמצא בעמדת מותקף ולא בעמדת תוקף (עמוד 116). אמר כי מהרגע שיהושוע החל לנוס, ועד שנעצר בשלב של דקה, יהושוע לא נתן מכה הוא רק הותקף.

נשאל מדוע מכל האנשים התמקד השוטר דווקא בנאשם, והשיב שליהושוע יש אור על הפנים, והוא ראה עוד כמה אנשים שהשוטרים תקפו אותם. נשאל והשיב אם הוא ראה מה שקרה לשוטר שהיה עם הנאשם מספר 2 בתוך המעגל, והשיב שראה המולה אך לא ראה מה קרה, הארוע התרחש יותר בפנים.

אישר כי אל חדד לא היה במעגל הקרוב כי אם במעגל המרוחק. מסר כי האנשים שהיו ליד השוטרים קלטו שהשוטרים רוצים לתפוס אותם וברחו ויהושוע שהסתכל לצד השני לקח לו קצת זמן עד שקלט שהשוטרים רוצים לתפוס קורבן (עמוד 119).

מוצגי הגנה:

נ/1 הינו דוח פעולה שערך השוטר יוסי בלו. בין השאר נרשם בדוח כי מפגין שהיה לבוש שחור הניף את רגלו הימנית לכיוונו של עורך הדוח אשר הזיז את ראשו על מנת לא להיפגע. נרשם שעורך הדוח היה בקשר עין רציף עם החשוד. נרשם כי עורך הדוח הדף את המפגינים על מנת להגיע לבחור שבשלב הנ"ל ניסה לברוח, הוא רץ אחריו וקפץ עליו תוך כדי שצעק לו משטרה תעצור. נרשם כי המפגינים ניסו להניע את עורך הדוח מהעצור שלו (כך נרשם) והרביצו לו, למרות זאת עורך הדוח המשיך לאחוז ולתפוס את העצור. המפגינים הפילו את השוטר על הרצפה והחלו להרביץ לו, הם הרביצו לו עם מקלות, ונתנו לו אגרופים לפנים ולגוף. השוטר המשיך לאחוז בעצור עד שהגיעו כוחות לעזור לו. בשלב הנ"ל השוטר אזק את העצור באזיקים והוביל אותו לניידת עם שוטר "מודיעין 1" שבא לסייע לו. המפגינים המשיכו להרביץ לו. השוטר נכנס לניידת והם נסעו לתחנת רמלה. במהלך הנסיעה המפגין התחיל להתנגד שוב. מהרגע שנכנסו לניידת לא היה שימוש בכוח.

בתחנת המשטרה הוא ניסה לזהות את העצור שפרטיו הם צבי רייס. עורך הדוח ציין כי על העצור היו סימני חבלה מההתקלות, ובמהלך ההליכה לניידת המפגינים הרביצו גם לו וגם לעצור.

נ/2 הינו תיעוד רפואי של השוטר יוסי בלו.

במסמך נרשם כי הוא נחבל בגב, בחזה, בשוק רגל שמאל ויש סימני שפשוף, נרשם שהוא הותקף בראש באגרופים.

נ/3 הינו תרשים של אי התנועה באזור הארוע.

נ/4 הינו מזכר מיום 2.2.2015 שערך השוטר אביעד אפל.

ציין עורך המזכר, בין השאר, כי הוא סייע לשוטר בלו במהלך ההפגנה במעצרו של צבי רייס. לאחר שהוכנס לניידת העצור התנגד. עורך המסמך ציין כי הוא נסע נסיעה מבצעית לתחנת המשטרה ברמלה ובמהלך הנסיעה לא היו ארועים חריגים. יוסי בלו נחבל וחש לא טוב ברכב.

5/נ הינו מזכר נוסף שערך השוטר אביעד אפל ביום 2.2.2015.

בין השאר, נרשם במסמך, כי במהלך ההפגנה הוא רץ וראה את השוטר יוסי בלו תופס מישהו בידו כאשר שניהם על הרצפה ושאר האנשים מסביבו חובטים בבלו בגופו ומנסים לשחרר את העצור. עורך המסמך ביחד עם השוטר בלו הצליחו לאזוק את העצור, כאשר בלו אזוק ביד אחת והעצור ביד השנייה. הם הובילו את העצור לרכב. המפגינים ניסו לשחרר העצור, קראו לעברם קריאות גנאי, כמו נאצים ורוצחים. החשוד התנגד להיכנס לרכב ונאלצו להכניסו בכוח, עם כוחות נוספים. בלו והעצור ישבו בניידת מאחור, עורך הדוח, נהג.

במהלך הנסיעה העצור החל להפריע לעורך הדוח, חבט ונדנד את הכיסא שלו, ומאחר ולא נרגע נאלצו להשתמש בכוח על מנת שיעלה בידם לנסוע בבטחה. בהוראת השוטר בלו הוא נסע נסיעה מבצעית לתחנת רמלה.

החשוד זוהה בשם שלום צבי רייס.

6/נ 7/נ ו-8/נ הינם תצלומים של כפות ידיו של הנאשם מספר 1.

9/נ א' הינו דו"ח קצין ממונה המתייחס לנאשם מספר 1.

נרשם כי תגובת החשוד היתה לא היו דברים מעולם.

9/נ ב' הינו מסמך בו נרשמה בקשת החשוד למינוי סניגור ציבורי.

10/נ הינו מסמך שזהה לת/9, מזכר שערך השוטר בועז לוי בו קיימת בקשה לקחת את העצור אלחדד לבדיקה רפואית.

11/נ הינו דוח קצין ממונה שמתייחס לנאשם מספר 2.

12/נ הינו תצלום של הנאשם מספר 2 וכף ידו הימנית עליה נצפית שריטה באזור הפרק.

13/נ הינם שני תצלומים של הנאשם מספר 2 בהם נצפות כפות ידיו.

14/נ הינו תרשים של אזור הארוע.

15/נ הינו פסק הדין בערעור פלילי 11-3676.

סיכומי ב"כ הצדדים:

סיכומי ב"כ התביעה:

ב"כ התביעה טען כי עבירת ההתפרעות הוכחה והפנה למוצגים שהוגשו בהסכמה, ת/15 ו-ת/16.

ציין כי השוטרים בדוח הפעולה תארו את ההפגנה ואת חסימת הכביש ע"י המפגינים ומניעת המפגינים מכלי הרכב לנסוע על הכביש. כמו כן, ציינו את אי הענות המפגינים לפנות את הצומת לבקשת השוטרים. טען ב"כ המאשימה כי המפגינים גרמו לפרובוקציה והפריעו לשלום הציבור. הפנה לעדותו של השוטר רפ"ק זיו אל נתן, לעדותו של השוטר רפ"ק יניב פינקל, לעדות סנ"צ קליין אמיר אשר ביקש לפנות את הצומת ללא הצלחה, לעדותו של השוטר גואטה, וטען כי מעדות כל השוטרים עלה כי המפגינים התנהלו באופן שעברו עבירת התפרעות.

הפנה ב"כ המאשימה לתקליטור בו מתועדת התנהלות המפגינים ואת התקהלותם האסורה.

ב"כ המאשימה טען כי התביעה הוכיחה הן את היסוד הנפשי של עבירת ההתפרעות והן את היסוד העובדתי. טען כי היסוד העובדתי התמלא בעת שהמפגינים נכנסו לכביש הבין עירוני בבוקר, לכביש סואן, התעמתו עם השוטרים ולא נענו לדרישתם, ירדו לכביש גם לאחר שפינו אותם לאי התנועה. באשר ליסוד הנפשי, הפנה ב"כ המאשימה להתנהגות המפגינים. טען כי עפ"י הראיות והנסיבות, וכפי שעלה מתאור הארועים ע"י נאשם 1 ונאשם 2, ומיקומם בארוע, והרצון המשותף שלהם כשהם הגיעו למקום הארוע, וידעו שהם נכנסים להפגנה, וידעו היטב מה הם עושים בהפגנה, כל אלה די בהם כדי למלא את היסודות הנדרשים להוכחת העבירה.

לעניין נאשם מספר 2 הפנה ב"כ המאשימה לעדות השוטר בלו לרבות לדבריו לפיהם הנאשם הניף את רגלו לגובה שכמעט פגע בראשו של השוטר, ולכן השוטר החליט לבצע מעצר. לדברים שאמר הנאשם לשוטר ואותם כתב גם בדוח הפעולה. לכך שהנאשם מספר 2 אישר שהוא עמד על אי התנועה או על המדרכה, כפי שטען השוטר בלו. טען כי אמירת הנאשם מספר 2 חיזקה את זיהויו של השוטר שאכן הוא היה האדם שהרים את רגלו. טען כי הנאשם מספר 2 הכחיש כל אמירה, ושני שוטרים, הן השוטר בלו והן השוטר קליין, העידו אודות האמירה.

נאשם מספר 2 טען שהשוטרים שקרנים. טען ב"כ המאשימה כי נאשם מספר 2 כעס, או היתה לו טינה כלפי השוטר בלו, אשר לדבריו דחף אותו לאי התנועה ואף נתן לו מכת אגרוף. טען כי עדות השוטר בלו, די בה כדי להוכיח את העבירה המיוחסת לנאשם מספר 2, שהינה ניסיון לתקיפת שוטרים.

לעניין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, טען כי הנאשם ניסה לברוח והתנגד לאיזוק והובלה לניידת, התנגד להכנס לניידת, השתולל בניידת כפי שעלה מעדות השוטרים. טען כי נאשם מספר 2 אישר שהוא ניסה לברוח מהשוטר בלו, הגם שכפר בהתנהלות נוספת שיוחסה לו. הפנה לעניין נאשם מספר 2 לעדותו של סג"נ קליין ושל רפ"ק אל נתן זיו.

באשר לעדות השוטר אביעד אפל, אשר מסר שהנאשם לא עשה מאומה כדי להתנגד, טען שהשוטר אפל מסר שהוא לא הסתכל כל הזמן על נאשם מספר 2 והתעסק ביצירת חיץ סביב השוטר בלו. הפנה לכך שבתקליטור נצפה השוטר רפ"ק זיו, מוביל את נאשם מספר 2 ומאחור רואים את השוטר אפל, ניתן לזהותו עם הכיפה על הראש, ובהמשך רואים את השוטר בלו מאחורי השוטר אל נתן.

הפנה לכך שהשוטר קליין והשוטר פינקל העידו על התנהגות אקטיבית, ההתנגדות להכנס לניידת. הפנה לכך שגם השוטר גואטה העיד על התנגדותו של הנאשם להכנס לניידת.

באשר לסתירות בין דברי השוטרים, טען ב"כ המאשימה שכל שוטר מסר את הדברים על פי תפיסת עולמו וזווית הראיה שלו בחלקו בארוע.

באשר לנאשם מספר 1 הפנה לעדותו של השוטר מיכאל אמסלם, לעניין עבירת תקיפת השוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כן הפנה לעדותו של השוטר אורי גור, שתאר כיצד אדם חרדי לוקח שדרית באורך של מטר ומכה את השוטר בלו, ותאר כיצד השוטר אמסלם, תפס את המפגין שזוהה כנאשם מספר 1.

הפנה לעדותו של השוטר אמסלם שאמר שהוא היה בקשר עין עם האדם אותו הוא תפס.

הפנה לעדות הנאשם מספר 1 שאישר שהוא היה במוקד ההמולה על אי התנועה.

טען כי השוטר גור ראה את התפיסה באופן מידי ולא היה מקום להתבלבל.

באשר לטענת הנאשם מספר 1 לפיה השוטר טעה בזיהוי, טען כי הנאשם מספר 1 אמר שהוא היה רחוק מהשוטרים, ובפועל עת נתפס הוא היה צמוד לשוטרים.

סיכומי ב"כ הנאשמים:

ב"כ הנאשמים טען כי התביעה הסתמכה על עדויות השוטרים אולם לא היה מבחינת התביעה עד אחד אובייקטיבי. לא זימנו נהג אחד שהיה במקום כדי לתאר את שהתרחש, הראיות מבוססות כולן על עדויות השוטרים.

טען ב"כ הנאשמים כי עדויות השוטרים אינן מקשה אחת, וב"כ המאשימה טען שהשוטרים לא תאמו גרסאות ולא שיבשו חקירה. עם זאת טען כי אין עדויות חיצוניות שמחזקות את עדות השוטרים. ב"כ הנאשמים טען כי השוטר בלו מסר שאחד המפגינים אותם דחף הניף את רגלו לגובה וכמעט פגע בראשו. טען ב"כ הנאשמים כי נאשם מספר 2 נמוך מהעד בלו כמעט בראש וגם רזה מאוד. טען כי אדם שלא עשה ספורט מימיו, בלתי אפשרית הסיטואציה שמתוארת לפיה הוא הניף את רגלו. טען כי עת העובדות הנ"ל הוצגו בפני העד בלו, השיב העד שהנאשם הניף רגלו בכיוון הכללי של ראשו והוא זז.

באשר לתאורו של החשוד השוטר בלו לא יכול היה לתאר פרט למעט הלבוש השחור, פרט אשר אינו מאפיין דווקא את נאשם מספר 2.

טען כי בדוח הפעולה שערך השוטר, תאר השוטר מצב שונה מהתאור שהוא תאר בביהמ"ש. בביהמ"ש תאר שחלפו שתי שניות מהרגע של האקט, קרי, הרמת הרגל, עד לרגע שהוא אחז בחשוד, בעוד בדוח הפעולה טען השוטר כי הוא היה בקשר עין רציף עם החשוד, הוא הדף את המפגינים על מנת לתפוס את החשוד, קפץ עליו תוך כדי שהוא צעק משטרה ותפס אותו.

ב"כ הנאשם טען כי שוטרים אחרים לא ראו את הארוע לפיו הנאשם ניסה לבעוט בשוטר בלו, הגם שהיו שם שוטרים נוספים, רק השוטר בלו ראה את הסיטואציה. טען כי השוטר זיו לא ידע להסביר מדוע הוא כתב את הדוח למחרת היום. הפנה לכך שהשוטר זיו תאר מצב שלא תואר ע"י שוטרים אחרים, לעניין העובדה שהוא ראה את יוסי בלו בנסיבות בהן תופסים אותו ההמון ומכניסים אותו פנימה והשוטר "נשאב" והופל ארצה, סיטואציה שהשוטר בלו בעצמו לא תאר.

הפנה לכך שבדוח הראשון שכתב השוטר בלו הוא לא התייחס לארוע החריג בתוך הניידת. בהמשך הוא מתייחס לארוע חריג. עוד ציין כי השוטר קליין, מפקד התחנה, תאר את הכנסת הנאשם מספר 2 לניידת בשונה מהשוטר גואטה ובשונה מהשוטר בלו.

טען ב"כ הנאשמים שאין הגיון בכך שנאשם מספר 2 שנטען שניסה לתקוף את השוטר באופן שהניף את רגלו ונעצר, בעוד שמפגינים אחרים נתנו לשוטר בלו מכות אגרופי, חנקו אותו, בעטו בו ולא נעשה שום דבר נגדם.

הפנה לכך שמפקד התחנה טען שהוא שמע את הדברים שאמר נאשם מספר 2 לשוטר בלו והוא רשם את הדברים על כף ידו ואחר כך העלה אותם לדוח הפעולה לעומת השוטר אביעד אפל שגם הוא הוביל את העצור לניידת אך לא שמע מאומה.

טען כי המאשימה לא הוכיחה את אשמתו של הנאשם מספר 2 מעל לכל ספק סביר, כאשר הגרסה לפיה הוא ניסה לבעוט לשוטר בראש, הינה גרסה מול גרסה שלא נאחזת בעדויות אחרות.

באשר לנאשם מספר 1 טען שהנאשם עמד במקום, לא החזיק שלט, הוא לא היכה שוטר.

הפנה לכך שהשוטר יוסי בלו לא ראה מי היכה אותו, הפנה לכך ששני שוטרים תארו מצב בו נאשם מספר 1 הניף את השלט והיכה בגופו של בלו. טען כי אין מחלוקת שבמקום היו המון רב והזיהוי של הנאשם כאדם חרדי בתוך הפגנה של חרדים שלבושים אותו דבר אינו זיהוי. נטען כי אין שום סיבה לא להאמין לעדי ההגנה.

טען כי משקלו של הסרטון נמוך מאוד, הואיל ואפשרי שמדובר בסרטון שהוא ערוך ואין לדעת מי צילמו, מי ערכו, מתי הוא צולם, מה אורכו האמיתי או האם הושמטו ממנו חלקים.

טען כי הוא סבור שהשוטר התבלבל עת הוא סבר שנאשם מספר 1 היה זה שהיכה.

טען כי ההגנה לא טוענת שהשוטר לא קיבל מכה, הגם שיש שוטר שלא ראה שהוא קיבל מכה. עם זאת, קיימת אפשרות לפיה השוטר בלו קיבל מכות עם קרשים, עם שדריות, עם אגרופים במספר מקומות, ובלתי אפשרי שנצפה רק אדם אחד מנחית מכה, אותה מכה שבגינה נשבר המקל.

טען כי המשטרה פעלה באופן של אכיפה בררנית הואיל ומפגינים נוספים התפרעו, והמשטרה החליטה דווקא לעצור את שני הנאשמים אשר בעצם לא לקחו חלק פעיל, ולא ליוו את הארוע, ולא היו ממנהיגי הארוע.

לאור האמור עתר להורות על זיכוי הנאשמים.

ההוראות החוקיות:

סעיף 151 עניינו "התקהלות אסורה".

ההוראה החוקית קובעת כדלקמן: **"שלושה אנשים לפחות שהתקהלו לשם עבירה, או שהתקהלו למטרה משותפת, ואפילו כשרה, ומתנהגים באופן הנותן לאנשים בסביבה יסוד סביר לחשוש שהמתקהלים יעשו מעשה שיפר את השלום או שבעצם התקהלותו יעוררו אנשים, ללא צורך וללא עילה מספקת להפר את השלום, הרי**

זו התקהלות אסורה והמשתתף בהתקהלות אסורה דינו שנה אחת".

סעיף 152 עניינו "התפרעות".

ההוראה החוקית קובעת כדלקמן: **"התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף בהתפרעות, דינו מאסר שנתיים".**

כבוד השופט קדמי בספרו על הדין ופלילים, חוק העונשין, חלק רביעי, מהדורה תשס"ו 2006 אומר כי התקהלות אסורה עלולה להתדרדר להתפרעות, ודי לעניין זה בקיומו של חשש סביר לפיו ההתקהלות האסורה תהפוך להתפרעות המקימה בסיס להתערבות המשטרה להחזרת הסדר הציבורי על כנו, ואי ציות לגורמים המוסמכים מקים בסיס לשימוש בכוח מצד המשטרה (שם בעמוד 2010). כבוד השופט קדמי כותב כי **היסוד העובדתי** משמעותו לגבי התיבה "משתתף" היא כפי שמשמעותה בעבירה של השתתפות בהתקהלות אסורה ודי בכך בעצם הנוכחות במקום **"כשזו אינה בגדר התעכב קמעא מחמת סקרנות"** (ראו שם עמוד 2011).

"התקהלות אסורה" שהיתה ל"התפרעות" משמעותן בהגדרת העבירות שבסעיף (הנסיבות) **"שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור"** (נסיבה המאפיינת את ההתקהלות) (שם בעמוד 2012).

היסוד הנפשי הינו עבירה התנהגותית שאין דרישה של כוונה, ולצורך הרשעה די במודעות כלפי טיב המעשה, קרי, ההשתתפות בהתקהלות האסורה, וכלפי התקיימות הנסיבות, קרי, ההופכת את ההתקהלות האסורה להתפרעות.

כבוד השופט קדמי באשר ליסוד הנפשי בעבירה של התקהלות אסורה כותב, כי על מנת שאדם יראה כמשתתף בהתקהלות אסורה, די בכך שהוא יודע את אופיה האסור וגם מי שלא בא להשתתף מלכתחילה במטרה המקורית, והמשיך להשתתף בה על אף ידיעתו שהפכה לבלתי חוקית עקב הפרת שלום הציבור אשם בעבירה... (ראו שם עמוד 2009) המודעות צריכה להתייחס למעשה.

באשר להתפרעות, כבוד השופט קדמי הפנה לתיק פלילי 01-2005 שם נקבע כדלקמן: **"בהשתתחות 3 בנות מתחת לג'י'פ וניסיונות למנוע בכוח מהשוטרים... להוציא נערות אלו, וכאשר כמעט כל הנוכחים... צועקים... וחלקם מונעים בכוח... להוציא את הנערות- יש בכך משום הפרת שלום שיש בה כדי לטיל אימה על הציבור כהגדרתה בסעיף 152"** (ראו שם עמוד 2011).

סעיף 274 עניינו "תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות".

ההוראה החוקית מורה **"התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ונתקיימה בו אחת מאלה, דינו- מאסר עד 5 שנים ולא פחות מ-3 חודשים:**

(1) התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;

(2) ...

(3) **התקיפה היתה בצוותא של יותר משני אנשים.**

סעיף 275 עניינו "הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו".

ההוראה החוקית מורה "העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו- מאסר שלושה שנים ולא פחות משבועיים ימים".

סעיף 276 עניינו הגדרת "תקיפה" כמשמעותה בסעיף 378.

סעיף 378 מורה תקיפה- מהי.

ההוראה החוקית מורה "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית- הרי זו תקיפה...".

כבוד השופט קדמי בספרו על הדין בפלילים, חוק העונשין, חלק שלישי, מהדורה תשס"ו 2006, באשר לסעיף 274 כותב כי כל אחד משלושת הסעיפים הקטנים של סעיף 274 קובע גורם מחמיר לעבירה של תקיפת שוטר הקבועה בסעיף 273. כל אחד מהסעיפים הקטנים הינו עבירה עצמאית. הסעיף מדבר על תקיפת שוטר בלבד, היסוד העובדתי והנפשי מגולמים במילים התוקף שוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק. המשמעות היא, תקיפת שוטר לפי סעיף 273. בעבירה של 274 (1) דרוש קיומה של כוונה להכשיל למנוע או להפריע והמשמעות היא עשיית מעשה תקיפה מתוך שאיפה או מטרה להשיג את התכלית שלמענה נקבע האיסור, בנוסף למודעות כלפי טיב המעשה והתקיימות הנסיבות והעבירה הופכת לעבירה התנהגותית. מדובר בתקיפה מתוך כוונה להכשיל או להפריע. מדובר בעשיית כל מעשה שבכוחו להכשיל או להפריע.

סעיף קטן 3 עניינו תקיפה בצוותא של יותר משלושה אנשים. לא נדרש שהתוקפים חברו יחדיו, בפועל צריך שישתתפו בתקיפה יותר משלושה אנשים.

סעיף 273 תקיפת שוטר משמעותו תקיפה כפי שבהגדרת תקיפה לפי סעיף 378, שוטר כמשמעותו בפקודת המשטרה. היסוד העובדתי שהשוטר ממלא תפקידו כחוק, את תפקידי המשטרה. כאשר מעשה נעשה ללא סמכות אין לראותו כמעשה שנעשה בשעת מילוי תפקידו.

היסוד העובדתי הינו התקיפה, והיסוד הנפשי, נדרשת ידיעה שמדובר בשוטר והידיעה יכולה להיות נעוצה בכך שהנתקף לבש מדים והתאורה במקום מספיקה כדי להבחין בכך, ויכולה להיות נעוצה בכך שהנתקף מודיע על כך שהוא שוטר, בין עם הצגת תעודה מתאימה ובין בכל דרך אחרת.

באשר לסעיף 275 מורה "העבירה שבסעיף זה "משלימה" למעשה את העבירה הבסיסית של תקיפת שוטר בכך

שהיא חלה על כל מעשה ולא דווקא מעשה של תקיפה אך להבדיל מהעבירה הבסיסית דורשת העבירה לפי סימן זה קיומה של כוונה להפריע או להכשיל. המושגים להפריע ולהכשיל זכו בפסיקה למשמעות רחבה מאוד כגון מסירת שם כוזב לשוטר, סירוב להתלוות לשוטר לתחנה...".

האבחנה בין תקיפה להפרעה נעוץ בכך שתקיפה מחייבת מגע פיזי עם גוף המותקף והפרעה אינה טעונה מגע.

באשר ליסוד הפיזי הכוונה היא מעשה כלשהו שיש בו באופן אובייקטיבי כדי להפריע כאשר שוטר ממלא תפקידו כחוק או אדם אחר העוזר לשוטר.

באשר ליסוד הנפשי העבירה היא התנהגותית של מחשבה לפלילית שדורשת כוונה והיסוד הנפשי בא על סיפוקו בשניים, במודעות כלפי טיב המעשה ובהתקיימות הנסיבות, ושנית בעשיית המעשה תוך מטרה או שאיפה להפריע לשוטר או להכשילו במילוי תפקידו, וזאת בנוסף למודעות כלפי טיב המעשה והתקיימות הנסיבות כאשר לנסיבת היות הקורבן שוטר (ראו שם עמודים 1657, 1658).

מצאים ומסקנות:

לשני הנאשמים מיוחסת עבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם והתפרעות.

שני הנאשמים נעצרו במקום הארוע במקום בו התקיימה ההפגנה.

נאשם מספר 1 טען שהוא ניסה להמלט כאשר ראה המולה במקום. חרף האמור לגרסתו בעת שהשוטר הודיע לו על מעצרו, הוא הלך עם השוטר, ללא כל ניסיון להמלט.

נאשם מספר 2 טען כי הוא ירד מהמדרכה לכביש הואיל והוא ראה חבר בצד השני של הכביש. טען כי כשהשוטר התחיל לרוץ הוא ברח. הבהיר שברח מאחר והוא ראה את השוטר שולח ידיים ומתחיל לרוץ, ואז הוא ברח ואחרים גם ברחו.

האם התביעה הוכיחה כי הנאשמים עברו עבירות של התפרעות והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם?

עפ"י ההלכה הפסוקה התקהלות אסורה תהפוך להתפרעות כאשר המתקהלים לא מצייתים לגורמים המוסמכים, בנסיבות האמורות למשטרה יש בסיס גם להשתמש בכוח.

במקרה הנדון לא מדובר בהגעה מקרית למקום ההתקהלות. הנאשמים, כל אחד מהם, מסר כי הוא הגיע למקום ההתקהלות שלא במקרה.

הנאשם מספר 1 מסר כי השתתף בהפגנה.

הנאשם מספר 2 מסר כי עמד מהצד ותמך.

הנאשמים ידעו שהם משתתפים בהתקהלות שבמהלכה הפריעו המתקהלים לתנועה.

התקהלות שבמהלכה הקהל הפריע לשוטרים, לא עלה על המדרכה, ולא ציית להוראות השוטרים.

זאת ועוד, השוטר בלו ניסה לעצור את הנאשם מספר 2. הקהל ניסה למנוע מהשוטר בלו ומהשוטרים שהגיעו לסייע לו, לעצור את הנאשם מספר 2 וניסו למלט את הנאשם מידי של השוטר בלו.

כמו כן מעדותו של השוטר אל נתן עלה כי המפגינים שעמדו על הכביש צעקו בגנות המדינה, קיללו אנשים שעברו בדרך ואנשים שעמדו בתחנת האוטובוס הסמוכה.

משמע, התנהגותם של המפגינים היה בה כדי להטיל אימה על הציבור, כפי שעולה מההגדרות החוקיות.

כמו כן מעדות השוטר בלו עלה שהמפגינים ישבו על הכביש ומנעו מכלי רכב לנסוע.

כך גם עלה מדוח הפעולה שרשם השוטר שלומי ברג (ת/15).

השוטר אמסלם מסר, בין השאר, כי סיכנו בהתנהלותם חיי אדם.

לעניין כח רב שהפגינו המפגינים התייחס במזכרו (ת/16) גם פקד הררי.

השוטר קליין מסר שהיתה מחאה בלתי חוקית.

השוטר גואטה אף הוא מסר אודות התנהלות המפגינים שסרבו לפנות את הצומת.

השוטר גור תאר ההתקהלות ואת הנסיון למנוע מעצרו של חשוד 2 ואת תקיפתו של בלו על ידי חשוד 1.

משמע, לאור העדויות שתוארו בהרחבה במסגרת ראיות התביעה והמוצגים שהוגשו, מצאתי כי

המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק את העבירה שעניינה התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין.

כך גם לעניין העבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם.

הנאשמים, היו חלק מהמפגינים ולא מילאו אחר הוראות השוטרים במהלך ההפגנה.

באשר לנאשם מספר 2, הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים לאחר שנעצר והפריע בעת שניסו לאזקו, ובהמשך התנגד באלימות בעת שניסו להכניסו לניידת.

העובדה שהנאשם לא הלך מרצונו החופשי עם השוטרים והיה צורך להפעיל כח כדי להכניסו לניידת ולאזקו, עלתה מעדותם של מספר שוטרים כמפורט לעיל, לדוגמה, רפ"ק אלנתן תאר שהנאשם סרב להושיט ידיו, ניסה להוציאן מידי השוטרים, ניסה להמלט והפיל עצמו על השוטר.

מצאתי כי גם אם קיימות סתירות בין המזכר הראשון למזכר השני המשלים לגבי התנהגות הנאשם בניידת, ובאשר לעובדה שלגבי אופן התנהלותו בניידת השוטרים לא ציינו ההתנהלות במזכר הראשון אלא במזכר המשלים, כפי שעלה מעדותו של השוטר בלו ומעדותו של השוטר אביעד אפל, אזי באשר לאופן בו התנהג הנאשם בדרך לניידת, התנהלותו

הלא תקינה, הסירוב והאלימות שהפעיל, עלתה מעדות השוטר בלו, מעדות השוטר קליין, מעדות השוטר יוסי גואטה, מעדות השוטר אביעד אפל, עדות השוטר זיו אל נתן ועדות השוטר יניב פינקל.

משמע, הנאשם מספר 2 הפריע לשוטרים במילוי תפקידם, הן במהלך ההפגנה עת סרב להשמע להוראות כחלק מקהל המפגינים, והן בהמשך בהתנגדות למעצר ובהתנגדות להיכנס לניידת ובהתנהלות מול השוטר בלו.

באשר לנאשם מספר 1, הנאשם ניסה לברוח בעת שהשוטר הודיע לו על מעצרו, כפי שעלה מעדות השוטר אמסלם, ובכך התמלאו יסודות העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וזאת מעבר לכך שהשתתף בהפגנה הלא חוקית בה הקהל לא ציית להוראות השוטרים וניסה לסייע למלט את נאשם מספר 2, כפי שתואר ובאופן שתקף את השוטר בלו והיה בסמוך לשוטר בלו ובכך היווה חלק מהקהל שיצר טבעת סביב השוטר בלו, בעת שניסה לעצור החשוד מספר 2.

האם התביעה הוכיחה כי הנאשם מס' 1 עבר עבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והנאשם מס' 2 עבר עבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים?

טענת ההגנה היא כי השוטרים טעו באשר לזהות מי שתקף את השוטר בלו באמצעות השלט בגבו וטעו לגבי זהות האדם אשר הניף את הרגל וניסה לפגוע בשוטר בלו.

לעניין העבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים שמיחסת לנאשם מספר 2 באופן שניסה להניף את הרגל לכיוון פניו של השוטר בלו, העיד השוטר בלו בסוגיה זו. עסקינן בעדות השוטר מול עדות הנאשם שהכחיש המיוחס לו.

דא עקא השוטר בלו מסר בעדותו כי במהלך מעצרו הנאשם אמר לו, בסך הכל הרמתי את הרגל.

השוטר קליין, טען כי בעת שהוא סייע לשוטר בלו במעצרו של נאשם מספר 2, בעת שהוא הוביל את הנאשם מספר 2 לניידת, אמר הנאשם מספר 2 לשוטר בלו, הרמתי את הרגל כדי לבעוט לך בראש, או לפגוע לך בראש, והוא, השוטר קליין, רשם את האמירה על ידו. בהמשך, העלה את הדברים שרשם על ידו בדוח שערך.

משמע, שני שוטרים שמעו מפי הנאשם שהוא הרים את הרגל.

משמע, הדברים שאמר הנאשם מחזקים את העובדה שהוא, ולא אחר, ניסה לתקוף את השוטר בלו.

הנאשם הכחיש הכחשה גורפת שהוא אמר את הדברים.

אני ערה לכך שהשוטר אל נתן תאר את הנאשם כאדם בריא, בעוד בפועל מדובר באדם רזה.

אלא שהארוע ארע כשנתיים עובר למועד בו הנאשם מסר את עדותו בביהמ"ש, אין לדעת מה היו מימדי גופו המדויקים של הנאשם בעת הארוע, הגם שקיים תקליטור שמתעד חלק מהארוע. אפשרי שבשל העובדה שהנאשם היה לבוש בבגד עליון שחור, לא ניתן היה להבחין במידותיו הגופניות בעת הארוע.

אני סבורה כי בנסיבות בהן שני שוטרים שמעו את הנאשם אומר את האמירה שמתייחסת להרמת הרגל, והנאשם הכחיש שהשמיע אמירה כלשהי, יש להעדיף את דבריהם על פני דברי הנאשם.

מצאתי כי האמירה יש בה כאמור כדי לקשור את הנאשם לעבירה של נסיון לתקיפת שוטר, באופן המיוחס לו, קרי, נסיון לבעוט בשוטר בלו, לכיוון ראשו, כפי שמסר השוטר בלו בעדותו.

באשר לנאשם מספר 1, השוטרים אמסלם וגור העידו כי הוא תקף את השוטר בלו. השוטר אמסלם תפס את הנאשם מספר 1 והעיד כי מהרגע בו תקף את השוטר בלו ועד למעצרו לא איבד עמו קשר עין.

השוטר אורי גור הבחין במעשי הנאשם מספר 1, ובחקירתו הנגדית הבהיר כי העובדה שתאור העדים השוטרים אינו זהה, נובעת מנקודת מבטו של כל שוטר ומכך שכל שוטר חווה את הארוע מזווית אחרת.

אני ערה לכך ששני העדים, עדי ההגנה, העידו כי הנאשם מספר 1 לא אחז מאומה בידו. כמו כן הנאשם כפר בכך שתקף את השוטר בלו.

יחד עם זאת, הנאשם מספר 1 מסר כי הוא הגיע לבד למקום הארוע ועדותו לא עלתה בקנה אחד עם עדות עד ההגנה מר דוד כי טוב, אשר מסר כי הוא הגיע ביחד עם הנאשם מספר 1 למקום הארוע. בהמשך העד מסר הסברים שונים באשר לעובדה מדוע גרסתו לא עלתה בקנה אחד עם גרסת הנאשם מספר 1, לגבי ההגעה למקום הארוע.

אין בידי לקבל את הסבריו. לא מצאתי כי ניתן ליישב בין גרסאותיו של הנאשם מספר 1 ושל העד לגבי ההגעה למקום הארוע. יתר על כן לא ברור מדוע, גם אם גרסתו של העד ההגנה נכונה, גרסה לפיה הוא שם ליבו לגבי התנהלות נאשם מספר 1 בעת הארוע, כיצד אם לגרסתו הוא לא עמד בסמוך לנאשם מספר 1, עלה בידו לעקוב אחרי התנהלותו.

כמו כן מעדותו עלה כי הוא לא התמקד דווקא בנאשם מספר 1 בעת הארוע.

זאת ועוד, טען כי אינו זוכר אם עקב אחרי הנאשם מספר 1 בתוך ההמון.

באשר לעדותו של עד ההגנה מר שהיו, לא ברור כיצד העד אשר הבחין בנאשם והבחין במתפללים נוספים מבית הכנסת, דווקא שמר קשר עין עם נאשם מספר 1 ולא עם אחרים.

משמע, אפשרי שלא היה ער לכל מעשי הנאשם.

יתר כל כן, התרשמתי שעסקינן בעד שמעונין בתוצאות המשפט לאור גרסתו במהלך הדיון גם לגבי סוגיות נוספות, העד טען כי דווקא השוטרים הם אלה שדחפו את האזרחים, וראה את הנאשם מספר 1 נופל לאור דחיפות השוטרים, וראה שהנאשם מספר 1 מותקף.

אני סבורה כי ניתן ליישב בין דברי השוטרים, הגם שהשוטרים לא דיברו בלשון אחת, בשים לב לכך שכל אחד מהשוטרים הגיע למקום ההתקהלות ולהפגנה בזמן אחר ובשלב אחר של הארוע, וכל אחד

מהשוטרים לקח חלק בארוע בזמן מסוים וסייע לפעולה שאינה בהכרח אותה פעולה אשר לקח בה חלק שוטר אחר, וכל שוטר עמד במהלך הארוע במקום אחר, ואפשרי על פי העדויות ששוטר הצטרף לסייע לשוטר אחר לאחר תחילת הארוע, ועובדה זו עלתה מעדות השוטרים ומחקירתם, לדוגמה, השוטר אפל הגיע לארוע כאשר השוטר בלו ניסה לאזק

העצור, וגם בהמשך הבהיר כי אפשרי שהפנה לשוטר בלו הגב והזיז הקהל, משכך לא ראה כל דבר, משכך תאורו את הארוע אינו בהכרח זהה לתאור הארוע על ידי שוטר אחר.

לאור האמור דבריהם של השוטרים אינם אחידים ותאורם את הארוע אינו אחיד.

כל אחד העיד אודות מעשיו ומה שנתפס בעיניו ובחושיו.

עם זאת עלה באופן ברור מהעדויות כי השוטר אמסלם תפס את הנאשם מספר 1, ומהרגע בו תקף הנאשם את השוטר בלו ועד למעצרו, לא איבד עמו קשר עין, והשוטר אורי גור הבחין במעשי הנאשם מספר 1 ותאר את מעשיו, והכל כמתואר לעיל.

באשר לנאשם מספר 2 חלקו בארוע, נסיון התקיפה של השוטר בלו, עלה מעדות השוטר בלו, והאמירה אשר השמיע, עלתה מעדויות השוטרים בלו וקליין, אמירה אשר יש בה כדי לקשור אותו לעבירה המיוחסת לו.

באשר לעדויות הנאשמים ועדות עדי ההגנה, לא מצאתי כי ניתן לבחון את דברי עדי ההגנה ברוח בה בחנתי את דברי עדי התביעה, בשים לב לכך שעדי ההגנה טענו כי היה להם קשר רציף עם נאשם מספר 1 מתחילת הארוע ובמהלך הארוע.

לטעמי העדים תארו את הארוע באופן סלקטיבי. העד מר שהיו לא ראה ששוטרים הותקפו, לא שמע גידופים ואמרות נאצה כלפי השוטרים, הגם שעובדות תקיפת השוטרים ומילות הנאצה והגידופים עלו מעדויות העדים. באשר לעד כי טוב, תאורו באשר לאופן הגעתו למקום הארוע, אינו מתיישב עם דברי הנאשם מספר 1.

לאור האמור מצאתי כי אין בידי לקבל את גרסאות עדי ההגנה כמחזקות את גרסת הנאשם, ובחנתי את גרסאות הנאשמים מול ראיות התביעה, ומצאתי כי אני מעדיפה את דברי השוטרים ואת הראיות אשר הובאו מטעם התביעה, על פני גרסת הנאשמים, אשר מצאתי אותה כבלתי מהימנה.

אינני מאמינה לדברי הנאשם מספר 1.

אינני מאמינה לדברי הנאשם מספר 2.

אני מאמינה לדברי השוטרים אשר כל אחד מהם הסביר כיצד הנאשם אותו הוא עצר עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הוא ולא אחר, וכיצד קשר את הנאשם לביצוע העבירה, וזיהה את הנאשם מבין כל המון המתקהלים.

לאור האמור לעיל אני קובעת כי התביעה הוכיחה את אשמת הנאשמים מעל לכל ספק סביר, ומרשיעה את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום על פי עובדות כתב האישום.

הכרעת הדין ניתנה והודעה ביום כ"ו אלול תשע"ז, 17/09/2017 במעמד הנאשמים, ב"כ וב"כ המאשימה.

המסמך הופק ונחתם ביום 26.9.17 בהעדר הצדדים.

המזכירות מתבקשת לשגר את הכרעת הדין לצדדים.